

سید مرتضیٰ علی حسینی

۱۷ / ۲ / ۱۴

کتابخانه
سید مرتضیٰ
علی حسینی

۱۸۸۳۳
۲۰۹۹۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تقدیر

بنامه و اگر در ۱۱ بویکته مستحق و محبوب بود رسد تمام بنا له و اگر در ۱۲ بود بجزیرها با
و در شش بود از قدیم بنا له و در ۱۳ را بطلب بگوید هر جا که مطلوب ۱۲ افتاد با ۱۱ و در ۱۴
در ۱۵ گوید در بطن غنچه نظر کند اگر کتفه بود در ۱۶ پیش افتاد بود و بدست و لیکن در ۱۷
و در ۱۸ سبب را در تنه و تنه می فرض بچیز شش دو است و اگر در ۱۹ با بوی کتفه شش
و بیست و یکم باران و آمدن غایت میخوان بود و او بود و حرف نواب بچیز شش
یکم شد و شش در آن دو و او را اگر در ۲۰ خاک بود بچیز شش در ۲۱
و با پدر و در ۲۲ و اگر در ۲۳ در ۲۴ و بچیز شش در ۲۵ و بچیز شش در ۲۶
باران در ۲۷ و اگر در ۲۸ در ۲۹ و بچیز شش در ۳۰ و بچیز شش در ۳۱
چیز شش در ۳۲ و در ۳۳ و بچیز شش در ۳۴ و اگر در ۳۵ در ۳۶
بچیز شش در ۳۷ و با بچیز شش در ۳۸ و بچیز شش در ۳۹ و در ۴۰
شود اگر آب در آب است در کس غنچه می در ۴۱ و در ۴۲ و در ۴۳
که بچیز شش در ۴۴ و در ۴۵ و بچیز شش در ۴۶ و در ۴۷ و در ۴۸
و در ۴۹ و در ۵۰ و اگر در ۵۱ در ۵۲ و بچیز شش در ۵۳ و بچیز شش در ۵۴
حکمت و اگر در ۵۵ در ۵۶ و در ۵۷ و در ۵۸ و در ۵۹ و در ۶۰
در کس با بنامه شش اگر در ۶۱ با شش در ۶۲ و در ۶۳ و در ۶۴
رسمه با بچیز شش در ۶۵ و در ۶۶ و در ۶۷ و در ۶۸ و در ۶۹ و در ۷۰

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تقدیر
۱۳۰۲
کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تقدیر

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب سرفاب و خلاصه البحرین

مؤلف جمال الدین سرفاب و لطف الله البدرک

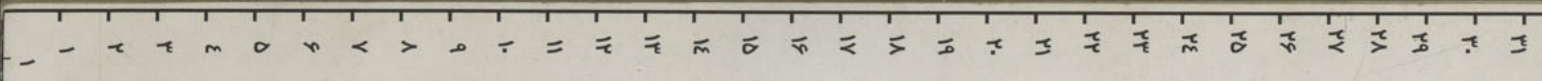
مترجم

شماره قفسه ۱۸۸۳۳

شماره ثبت کتاب ۲۰۹۹۸

۲
۹۰/۵
۲۰
۴۰/۵

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
خطی
۱۸۸۳۳

در بیان نشانی باشد **فایده** بدانکه هر حکم در پنج مصلوب است یک
 مصلوب حال و یک مصلوب مستقبر و یکی مصلوب ماضی که در مصلوب
 ماضی و دیگر مصلوب ماضی که گفته و نظر در این است که در مصلوب
 احوال ماضی در مرکز موازن بود و ماضی بود که اگر کار تو پیش می رود
 مصلوب مستقبر در مرکز موازن بود و ماضی بود که اگر کار تو پیش می رود
 نه وسط است در مصلوب اول از موازنه ماضی که در مرکز موازن بود

مصلوب حال
 مستقبر
 ماضی

۸ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۹ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال
۱۰ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۱۱ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال
۱۲ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۱۳ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال
۱۴ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۱۵ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال

دوره اول از موازنه
 اینه اول

۱۶ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۱۷ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال
۱۸ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۱۹ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال
۲۰ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۲۱ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال

دوره اول از موازنه
 ماضی است
 مستقبر است

دوره اول از موازنه
 اینه اول

۱۸ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۱۹ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال
۲۰ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۲۱ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال
۲۲ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۲۳ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال
۲۴ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۲۵ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال

دوره اول از موازنه
 اینه اول

۲۶ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۲۷ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال
۲۸ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۲۹ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال
۳۰ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۳۱ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال
۳۲ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال	۳۳ غایبانه است ماضی است ماضی است ماضی است حال

دوره اول از موازنه
 اینه اول

عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال

ورد

عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال

ورد

ورد

عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال
عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال	عنايه فاك هنر چه اش به اش چه حال

صن

در حکم خانه اول اگر کسی از تن و جان پرده داشته باشد
 شخص در احوال خود دعوت در وقت سوال کند و گوید که در زمان
 رعی بن که کار بر مرتبه معلوم رسیده و جان و تن من بخوبی خواهد بود یا نه
 و البته کار را در لغت جواب بویانه و بر این بنیت رعی باقیم که حضرت دایمان علی
 در این امر بدین حکم گفته اند و در این است (نقطه اش عقده در بالا
 چهارم به بی نظیر شد باز بجزیر در عرض در چهارم به در ریه در چهارم بود
 مطلوب و خوب که بی بود در ۱۲ دید در غایت پست چون نه مستقیم باشد
 و اینها چون خوب و خوب که نشانی لغت است در وقت اول و بعد در وقت
 پس در ۱۳ خود در این در طلب که یکی در پست و یکی در پست
 شد که سوال سالی است که در مرتبه ادنی مرتبه اعلی مرتبه یا نه بقیسم ۱۳
 که گواه اول است و اول بر تن و جان و البته امور است سوال از این ما
 تواند بود که لغت بی در این مجموع سوال دردم و بعد از آن نقطه فاك
 عقده در که حکم است را اندام به ۱۳ اند در ۱۳ بدلم و از وجه به سه به
 پیوست در در خانه مانس و از آنها بطول حرکت کرد و بدو هم به طریق پیوست
 و در باز به پیوست در اول در وقت اول و بعد از آن در خانه اب بالدرشته
 و در آنها که وقت اول است و آن نام قوه پیوست گویم که مرتبه قوه اول و بعد

عنايه فاك
هنر چه اش به اش چه حال

اعوان و اعلی علم و تبرد و جھت و مشورت و بطور اشراف و ابتداء کا تورا
عایت بندیت و تن و بخت سبامت است و غذا و شکر و زہد و غیرہ
طبیعت تو بر شہادت و جہت تیز و تند و ازین کہ گفتیم بجز آنکہ خاک کینس خاک
عقد و اسلوب است در عایت بندیت و در سبوت کہ گفتیم لطیف
شود و باز بجز اسلوب کہ اسلوب خاک عقده کہ خاک قبض الہ غنوت پر در
در فاضل است و دلیر است کہ در این بعد تو را تا بخت است چنان کہ از
و خدمتک انصاف نشہ و مرض از دم و سودا و درد و غیرہ و در زمان انزلی
در مرض غم کشید یا اکثر شیز را از کین شدہ با شکر اگر اسلوب خوب کہ خاک
عقدہ است ہم در ہم بیدند و دلیر وقت است و اگر ہم بیدند دلیر است کہ
بجہت مرتبہ و ابتداء عطف و کثرت و اگر اسلوب خوب در ۳۰ مرتبہ و اول
میان نہ بود عورت نہ با و بد احوال بود و وقت ۵۰ مرتبہ و جبہ مال اعوان و صفا
کشتو لیس و شو و نقصان مال شو و اولہ اعم حیثہ الاموال و بجز اسلوب شکر
خاک و در فاضل است کویم کہ تو مشور و زانی بجزہ تامل کشید و تو عقیدت
بجہت است و محبوبان دل تنگ خاطر بود و در غیب تو قصد مقام غیب شدہ
نہ مقام وطن نور انعام کا است میانہ خواہ بود و از طرف برستل انکی در فاضل
چندان خواہ بود اولہ اعم

کہ نفل کس

در ۳۰ مرتبہ

کہ نفل کس پیش از این ما نہ نفل مال بدست نہ فراید ما نہ دیار از زبان
خادم بود و افاغیدہ سر کند با از منہ مات خانه مہسوال کنایہ چمن اسرار
از حضرت انبال صبحتہ قوم عکسیدہ حکم کچھ کچھ زمانہ اسلم
نظما و غیرہ طریقی دانیم در این رسم ۱۳۳ اورا از انہ ۹ و از ۹ بدوم
بہ سبب بدیت کہ پیش ۵ و مانع و اسلوب بدست کہ پیش بدست و در این
رہ طہرینت و در ضرب بہ لطف فاضل ہستی ہر چیز اید و بجز حرکت عرض کہ پیش
شد با شکر و دادی با شکر بہ سبب پس بعد یکس رجحانہ حرکت بہر لطف و کجا
بجز حرکت طول گفتیم کہ نمبر تو در شخصیت کہ بہر بہنہا و جہت در یاد و اسلوب
کہ در فاضل و جہت بہنہا سور تو اید با ما کہ بہنہا طہر لطف اسلوب
گفت بطور مجموعہ سوال در ہم لطف حکم کہ با دلیلی است از اندیم بہر
پہوت و کجیہ سر عرض در ۵ میا و ۵ رسید و بہت سادہ و حرکت اول کجا
افکار با دلی ۵ اورا در کچھ نور کس کچھ بافت و در لطف با دلی کہ دلی است بہ
حصول ممداد بر دود و کجیہ سر عرض اسلوب خوب کہ با دلی است بہر
دید در کمال و بطور تیس کہ نیم کہ دفعہ فاضل کجا بہر لطف اسلوب
و این حرکت غایب بیاید و از اعوان و از ہر رسم و از زود فاضل رسید و اسلوب
نقطہ بہر کہ با دست اسفند و دلی است کہ بر کجا معادل شد و کجا بہر

۱۳۳ اورا از انہ ۹ و از ۹ بدوم
بہ سبب بدیت کہ پیش ۵ و مانع و اسلوب بدست کہ پیش بدست و در این
رہ طہرینت و در ضرب بہ لطف فاضل ہستی ہر چیز اید و بجز حرکت عرض کہ پیش
شد با شکر و دادی با شکر بہ سبب پس بعد یکس رجحانہ حرکت بہر لطف و کجا
بجز حرکت طول گفتیم کہ نمبر تو در شخصیت کہ بہر بہنہا و جہت در یاد و اسلوب
کہ در فاضل و جہت بہنہا سور تو اید با ما کہ بہنہا طہر لطف اسلوب
گفت بطور مجموعہ سوال در ہم لطف حکم کہ با دلیلی است از اندیم بہر
پہوت و کجیہ سر عرض در ۵ میا و ۵ رسید و بہت سادہ و حرکت اول کجا
افکار با دلی ۵ اورا در کچھ نور کس کچھ بافت و در لطف با دلی کہ دلی است بہ
حصول ممداد بر دود و کجیہ سر عرض اسلوب خوب کہ با دلی است بہر
دید در کمال و بطور تیس کہ نیم کہ دفعہ فاضل کجا بہر لطف اسلوب
و این حرکت غایب بیاید و از اعوان و از ہر رسم و از زود فاضل رسید و اسلوب
نقطہ بہر کہ با دست اسفند و دلی است کہ بر کجا معادل شد و کجا بہر

با تہ و از نفع مال رسد و در زمان گذشتہ تر از شرف و کار بزرگ عزت و مال شو
و محبت و محبوب اکنون ان محبوب و بزرگ بر کشتہ از فاضل بہرینت و
غیب تو بجزہ محبوب اسلم رسد و بر کشتہ نقل و حرکت سوار اوقا و خدمتک
افتد و از لطف فاضلہ کیر و از غیب تو در زمان و شکر لطف فاضلہ
رسد در مقام دیگر تو پیش از این بہنہا نقد و جہت و نقد و حرکت و شکر لطف
تصدق کار خواہ کرد و در جہت تو اما رسد فاضلہ خواہد بود و برادری
نہت را اسلوب
اگر کس سوال کند کہ در جہت فاضلہ
باشد یا نہ با از فاضلہ کس کس لطف کس بیدم یا نہ با اعم حوائج با از نفل کس اسلوب
کینم یا نہ با ہر اسلوب ما نہ از زر و اسباب از ہر بجزہ این مدد و در لطف اسلوب
اوردم بدین موجب بود اولہ اعم و نقطہ اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب
در ۱۱ اورا از انہ ۵ بہ ۵ میولت لطف بطریق سبوت عینا بکوزد
از انکہ از نفع و نقطہ با زود و پس در این چارہ است کہ با نہ سبوت فاضلہ
وان نقطہ کہ بہر اسلوب در نفع و زد طبع عینا بکوزد و در لطف اسلوب اسلوب اسلوب
چون انہا شکر فاضلہ لطف و حرکت است و اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب
ست طلب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب
و حرکت است و دیگر اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب اسلوب

۱۳۳ اورا از انہ ۹ و از ۹ بدوم
بہ سبب بدیت کہ پیش ۵ و مانع و اسلوب بدست کہ پیش بدست و در این
رہ طہرینت و در ضرب بہ لطف فاضل ہستی ہر چیز اید و بجز حرکت عرض کہ پیش
شد با شکر و دادی با شکر بہ سبب پس بعد یکس رجحانہ حرکت بہر لطف و کجا
بجز حرکت طول گفتیم کہ نمبر تو در شخصیت کہ بہر بہنہا و جہت در یاد و اسلوب
کہ در فاضل و جہت بہنہا سور تو اید با ما کہ بہنہا طہر لطف اسلوب
گفت بطور مجموعہ سوال در ہم لطف حکم کہ با دلیلی است از اندیم بہر
پہوت و کجیہ سر عرض در ۵ میا و ۵ رسید و بہت سادہ و حرکت اول کجا
افکار با دلی ۵ اورا در کچھ نور کس کچھ بافت و در لطف با دلی کہ دلی است بہ
حصول ممداد بر دود و کجیہ سر عرض اسلوب خوب کہ با دلی است بہر
دید در کمال و بطور تیس کہ نیم کہ دفعہ فاضل کجا بہر لطف اسلوب
و این حرکت غایب بیاید و از اعوان و از ہر رسم و از زود فاضل رسید و اسلوب
نقطہ بہر کہ با دست اسفند و دلی است کہ بر کجا معادل شد و کجا بہر

در ۳۰ مرتبہ

در ۳۰ مرتبہ غیر از نقد و حرکت با شکر و کثرت چینی بہر لطف حکم از اندیم کہ
۱۳۳ اورا از انہ ۹ و از ۹ بدوم
بہ سبب بدیت کہ پیش ۵ و مانع و اسلوب بدست کہ پیش بدست و در این
رہ طہرینت و در ضرب بہ لطف فاضل ہستی ہر چیز اید و بجز حرکت عرض کہ پیش
شد با شکر و دادی با شکر بہ سبب پس بعد یکس رجحانہ حرکت بہر لطف و کجا
بجز حرکت طول گفتیم کہ نمبر تو در شخصیت کہ بہر بہنہا و جہت در یاد و اسلوب
کہ در فاضل و جہت بہنہا سور تو اید با ما کہ بہنہا طہر لطف اسلوب
گفت بطور مجموعہ سوال در ہم لطف حکم کہ با دلیلی است از اندیم بہر
پہوت و کجیہ سر عرض در ۵ میا و ۵ رسید و بہت سادہ و حرکت اول کجا
افکار با دلی ۵ اورا در کچھ نور کس کچھ بافت و در لطف با دلی کہ دلی است بہ
حصول ممداد بر دود و کجیہ سر عرض اسلوب خوب کہ با دلی است بہر
دید در کمال و بطور تیس کہ نیم کہ دفعہ فاضل کجا بہر لطف اسلوب
و این حرکت غایب بیاید و از اعوان و از ہر رسم و از زود فاضل رسید و اسلوب
نقطہ بہر کہ با دست اسفند و دلی است کہ بر کجا معادل شد و کجا بہر

۱۳۳ اورا از انہ ۹ و از ۹ بدوم
بہ سبب بدیت کہ پیش ۵ و مانع و اسلوب بدست کہ پیش بدست و در این
رہ طہرینت و در ضرب بہ لطف فاضل ہستی ہر چیز اید و بجز حرکت عرض کہ پیش
شد با شکر و دادی با شکر بہ سبب پس بعد یکس رجحانہ حرکت بہر لطف و کجا
بجز حرکت طول گفتیم کہ نمبر تو در شخصیت کہ بہر بہنہا و جہت در یاد و اسلوب
کہ در فاضل و جہت بہنہا سور تو اید با ما کہ بہنہا طہر لطف اسلوب
گفت بطور مجموعہ سوال در ہم لطف حکم کہ با دلیلی است از اندیم بہر
پہوت و کجیہ سر عرض در ۵ میا و ۵ رسید و بہت سادہ و حرکت اول کجا
افکار با دلی ۵ اورا در کچھ نور کس کچھ بافت و در لطف با دلی کہ دلی است بہ
حصول ممداد بر دود و کجیہ سر عرض اسلوب خوب کہ با دلی است بہر
دید در کمال و بطور تیس کہ نیم کہ دفعہ فاضل کجا بہر لطف اسلوب
و این حرکت غایب بیاید و از اعوان و از ہر رسم و از زود فاضل رسید و اسلوب
نقطہ بہر کہ با دست اسفند و دلی است کہ بر کجا معادل شد و کجا بہر

تو کجا که بودی یعنی بعد از این بجهت مال و شرک در کوشش یعنی نقصان باشد
 و از غیب تو زان و محبوب بدست اید و بخت و بگو با باد و کمارت برادر
 اگر کسی رسد که احوال غایب دوست یا دزد را که است
 یا نه یا زین خواهی در شرکت گنیم یا نه یا دعوی کنیم یا جند کنیم یا معاظم
 مناظره کنیم و اینها با همه اقسام منسوبست و سرخاب گوید که در این باب
 ربلی از حضرت و اینها را بنامی باقیم بر این خوب و در میان این اشخ در لاد انیم
 باشی شصت و پنج ایام رسد در اول دن اش ۲ است و اش ۳ گوید که بیست
 سر صابر و از ادره ایاقیم که ستریک هم است دن اش ارباب صنف است
 لازم نیست از غایب بر بگفت و در ۱۰ تا ۱۵ خانه است پس هر روز میباید
 خانه است که غایب و مقصد است و غیر اینها بر این سوال غیر کفیم است
 گفت چنین است فقط یک موم که اب بیست رانیم در ۸ باب است
 رسد و این باب طلب بیست در در میان فقیه مگر کفیم که فواری
 نخواهد بود و در اول نیست که تو خندار کفیم و بگفتند فایز و معاظم
 معاظم بر او فوینت و جندک و مصداق و نباید کرد که زانی دارد و
 احوال غایب میباید است و زنی در تو جدا میشی و غایب است است که تو
 خیال کفیم و دیگر گفته است و هو کفیم که بدانی که نهایت احوال چوست
 نظرموع

۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰

نظرموع بجای رست خایب زنی راجعت جو و او طالب این رست
 در خانه اش صنف است گویم خبر فزود که صنف غایب رسد و در وقت
 نشو و حسد و مناظره و مصداق و هر روز در مصداق بناید کردن و زنی هر دو
 مقام دیگر غایب رست بی باشد و صند بچال و معاظم و مطلوب است
 وضع بود بکیش زجره بود و زنی که طالب است و در خانه باد ما بر
 گویم پیش از این احوال غایب میباید بود و تقدر حرکت از آن نقصان یافت
 و مطلوب حال جاعت است و در ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰
 غایب سوخت بود مطلوب است غایب خاک است و او طالب غایب غایب است
 دیگر باقی خانه اش گویم بعد از این او بوجه است و در خانه و کار با
 میباید و مقصد است غایب باد است در خانه خاک و در است
 ماهه از غیب غایب هر چه بود در وقت مراد از زمانها شود
 اگر سوال از زمان غایب و میراث و مال در دهم و هر که داشته در س و ص و
 از غیبات این خانه گوید امام محمد سر فاب گوید بر این سوال از زمان حضرت
 و اینها ۴ بر این سیم بر این بوجه جواب است فقط اش نفس اما بر او را اندیم در ۳
 بقیه رسد که اش بیست و در از این بقیه رسد که مطلوب بیست و در وقت
 و بر این بیست و در از این بقیه رسد که اش بیست و در وقت و اش که اش

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰

بیست ضرب گویم تو لکرم و مریب تولد بودن اش بیست که لغزه انچه است
 بوقت اتصال بیست بیست و بیست بیست مطلوب مضمون در ۵ در ۳ سوال
 از زمان و بوقت بودن بیست در وقت انچه مال غایب و مال میراث و مال در دهم
 بود بار و غیر بر این موجب گفته که در وقت بود در این فقط است بیست که فقط
 حکم است رانیم در ۸ باب لغزه الاجز رسد و او را با کفیم بیست
 فقط اعین متبدل بود و مطلوب بیست که اب بیست در در اول بود بر این دلیل
 گویم که قوت بنا شد و مصداق و اش غایب بیست نباید و ترک زانی
 بگفتند کفیم و غرق شدن نبود و هر که در وقت بنا شد و در تمام و این فایده
 مطلوب ماضی بیست بیست بیست بر جانت گویم که در زمان ماضی
 نیز مال غایب و میراث بر او بود مطلوب حال سو حکم کفیم و اب بیست
 و مطلوب است بقیه موم که خاک بیست در ۱۲ یا بیست که صورت بود بر کفیم
 و مناظره گویم در زمان متعقد بود در این رانیم بر او را در مال غایب بیست
 اگر سوال کند که سوئید یا معاظم یا کفیم یا کفیم یا کفیم یا کفیم
 که نه در زمان احوال اجز بیست یا کفیم یا کفیم یا کفیم یا کفیم یا کفیم
 میباید یا کفیم یا کفیم یا کفیم یا کفیم یا کفیم یا کفیم یا کفیم یا کفیم
 بر این جواب ربلی باقیم از حضرت و اینها ۳ بر این سوال بود فقط در از زمان

رانیم بقیه غیر از این فخر و جاعت نقد است نقد گویم این نوع غایب
 موجب اش لغزه انچه در زمان رانیم با جاعت رسد و او فقط بیست
 و غایب بیست بیست که صابر گویم که صابر گویم که صابر گویم که صابر
 صابر ۹ است و در وقت بیست و در وقت بیست و در وقت بیست و در وقت
 در ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ در وقت بیست و در وقت
 بیست کفیم در زمان بیست کفیم در زمان بیست کفیم در زمان بیست کفیم
 باش بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست
 پس ران زمان خانه بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست
 و لغزه در او فقط مقام را انچه که اش بیست بیست و اش بیست بیست و او
 در این بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست
 و علم و غیث از زنگار بیست در ۱۱ کفیم سوال در لغزه که در لغزه در زمان بیست
 فقط حکم بود انیم که باد بیست در میان جاعت رسد و او را بیست بیست
 بیست کفیم که لغزه بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست
 سخن اموصت و بعد از آن در وقت انچه کفیم و در وقت بیست و در وقت
 اجز تو مشی است و لغزه در وقت بیست بیست و لغزه تو بقیه برادر
 و فائده میباید و لغزه فراموش کرد و دیدار که بریده و بپوشید

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰

شد بقدر نیاز که مجموع بدان وقت بکار خود را به بجزر و باد بیاخت و چون بود با
اندخت و دیگر بی دره او نکرار کنی که در اول وقت دور با بی دریم بی
تولد کرد و دوران محمد در ۶۰ حجت از شهر کنگر در خانه ۱۵ امدت بود که
اول او نکرار کنی که بحسب طبیعت در هر یک یک موی و دو موی با ما مناسبت
با ۸ و ۵ موی با ۹ و ۱۰ موی با ۱۱ و ۱۲ موی با ۱۳ اما بحسب نسبت اول با
مناسبت است یعنی اول بود که در مقدار کثیر است تا نیز مقدار کثیر بود
موی با ۸ از این جهت نسبت گفته که هر موی که در موی با ۹ که هر موی
و در کنگر یک موی با ۱۰ از این جهت که هر موی که در موی با ۱۱ که هر موی
و یک مقام که هر موی که در موی با ۱۲ و یک موی که در موی با ۱۳ که هر موی
خانه هر موی است و در موی با ۱۴ که هر موی که در موی با ۱۵ که هر موی
است و در موی با ۱۶ که هر موی که در موی با ۱۷ که هر موی که در موی با ۱۸
یک موی با ۱۹ که هر موی که در موی با ۲۰ که هر موی که در موی با ۲۱
و موی با ۲۲ که هر موی که در موی با ۲۳ که هر موی که در موی با ۲۴
موت و ۲۵ حیوانه و دیگر است بر روح و دیگر و دیگر است بر موی با ۲۶
۱۴ خانه با دست و او کوه خانه ۲۷ است و خانه ۲۸ نیز خانه مال و دیگر
مخزن در این نکات آنکه نقطه کثیر است که خانه ۲۹ است رسید و او کوه آت

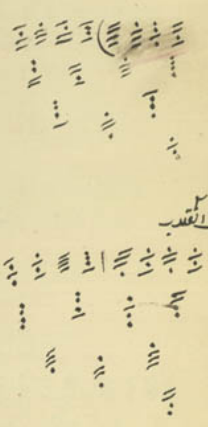
۱۱۱ خانه امدت و مهارت و رسان سب و دیگر است که طالع است که
که در پنج ۱۱۱ است و نیز شکر در اندک است طبیعت که هر موی با ۱۲ موی با ۱۳
پنج موی با ۱۴ موی با ۱۵ موی با ۱۶ موی با ۱۷ موی با ۱۸ موی با ۱۹ موی با ۲۰
که در ۱۱ موی با ۲۱ موی با ۲۲ موی با ۲۳ موی با ۲۴ موی با ۲۵ موی با ۲۶
بجزر و باد که هر موی که در موی با ۲۷ موی با ۲۸ موی با ۲۹ موی با ۳۰
و بعد از آن نقطه کثیر بود که با در موی با ۳۱ موی با ۳۲ موی با ۳۳ موی با ۳۴
و نقطه با زده ادب ۱۱ موی با ۳۵ موی با ۳۶ موی با ۳۷ موی با ۳۸ موی با ۳۹
موی با ۴۰ موی با ۴۱ موی با ۴۲ موی با ۴۳ موی با ۴۴ موی با ۴۵ موی با ۴۶
موی با ۴۷ موی با ۴۸ موی با ۴۹ موی با ۵۰ موی با ۵۱ موی با ۵۲ موی با ۵۳
بجزر و باد که هر موی که در موی با ۵۴ موی با ۵۵ موی با ۵۶ موی با ۵۷ موی با ۵۸
اجتماع اب است در موی با ۵۹ موی با ۶۰ موی با ۶۱ موی با ۶۲ موی با ۶۳ موی با ۶۴
بجزر و باد که هر موی که در موی با ۶۵ موی با ۶۶ موی با ۶۷ موی با ۶۸ موی با ۶۹ موی با ۷۰
پیدا میشود و در موی با ۷۱ موی با ۷۲ موی با ۷۳ موی با ۷۴ موی با ۷۵ موی با ۷۶
سبع میشود و حیوان در ۷۷ موی با ۷۸ موی با ۷۹ موی با ۸۰ موی با ۸۱ موی با ۸۲
در موی با ۸۳ موی با ۸۴ موی با ۸۵ موی با ۸۶ موی با ۸۷ موی با ۸۸ موی با ۸۹ موی با ۹۰
با بی نیز است که هر موی که در موی با ۹۱ موی با ۹۲ موی با ۹۳ موی با ۹۴ موی با ۹۵ موی با ۹۶

ما فرزند بود که مصادق و صادق گویم از این پیش از آن جوانان و بعد
باشند خانه بخود و مهارت تمام باشد و امیدوارید و مطلوب خانه که بی
نفع باشد و در ۸ دیدم که در موی با ۹ گویم در غیب که از وقت آن که
رسد و کارش تمام کرد و در زمان باشد و نقصان یابد
اگر سوال کند که در موی با ۱۰ چه باید کرد با زبیر و زبیرا و موی با ۱۱ که در موی با ۱۲
دیگر و حیل مدع و مقدم مدع و کسب امر او لغت و حرکت باشد و فعال و فعال
و موی با ۱۳ و موی با ۱۴ و موی با ۱۵ و موی با ۱۶ و موی با ۱۷ و موی با ۱۸ و موی با ۱۹
و موی با ۲۰ و موی با ۲۱ و موی با ۲۲ و موی با ۲۳ و موی با ۲۴ و موی با ۲۵ و موی با ۲۶
اعمال حضرت در این ۲۷ طلب کردیم این نوع باقیم بر این موجب نقطه است
در ۲۸ در موی با ۲۹ موی با ۳۰ موی با ۳۱ موی با ۳۲ موی با ۳۳ موی با ۳۴ موی با ۳۵
چه باید کرد از آن که در موی با ۳۶ موی با ۳۷ موی با ۳۸ موی با ۳۹ موی با ۴۰ موی با ۴۱
و موی با ۴۲ موی با ۴۳ موی با ۴۴ موی با ۴۵ موی با ۴۶ موی با ۴۷ موی با ۴۸ موی با ۴۹ موی با ۵۰
است که در موی با ۵۱ موی با ۵۲ موی با ۵۳ موی با ۵۴ موی با ۵۵ موی با ۵۶ موی با ۵۷ موی با ۵۸ موی با ۵۹ موی با ۶۰
و موی با ۶۱ موی با ۶۲ موی با ۶۳ موی با ۶۴ موی با ۶۵ موی با ۶۶ موی با ۶۷ موی با ۶۸ موی با ۶۹ موی با ۷۰
و موی با ۷۱ موی با ۷۲ موی با ۷۳ موی با ۷۴ موی با ۷۵ موی با ۷۶ موی با ۷۷ موی با ۷۸ موی با ۷۹ موی با ۸۰
و موی با ۸۱ موی با ۸۲ موی با ۸۳ موی با ۸۴ موی با ۸۵ موی با ۸۶ موی با ۸۷ موی با ۸۸ موی با ۸۹ موی با ۹۰
و موی با ۹۱ موی با ۹۲ موی با ۹۳ موی با ۹۴ موی با ۹۵ موی با ۹۶ موی با ۹۷ موی با ۹۸ موی با ۹۹ موی با ۱۰۰

بجزر و باد که هر موی که در موی با ۱ موی با ۲ موی با ۳ موی با ۴ موی با ۵ موی با ۶ موی با ۷ موی با ۸ موی با ۹ موی با ۱۰
نفع است و در موی با ۱۱ موی با ۱۲ موی با ۱۳ موی با ۱۴ موی با ۱۵ موی با ۱۶ موی با ۱۷ موی با ۱۸ موی با ۱۹ موی با ۲۰
که در موی با ۲۱ موی با ۲۲ موی با ۲۳ موی با ۲۴ موی با ۲۵ موی با ۲۶ موی با ۲۷ موی با ۲۸ موی با ۲۹ موی با ۳۰
چه باید کرد از آن که در موی با ۳۱ موی با ۳۲ موی با ۳۳ موی با ۳۴ موی با ۳۵ موی با ۳۶ موی با ۳۷ موی با ۳۸ موی با ۳۹ موی با ۴۰
در موی با ۴۱ موی با ۴۲ موی با ۴۳ موی با ۴۴ موی با ۴۵ موی با ۴۶ موی با ۴۷ موی با ۴۸ موی با ۴۹ موی با ۵۰
وقت و از این با فایده بند و علت است که در موی با ۵۱ موی با ۵۲ موی با ۵۳ موی با ۵۴ موی با ۵۵ موی با ۵۶ موی با ۵۷ موی با ۵۸ موی با ۵۹ موی با ۶۰
واقع آید و از آن که در موی با ۶۱ موی با ۶۲ موی با ۶۳ موی با ۶۴ موی با ۶۵ موی با ۶۶ موی با ۶۷ موی با ۶۸ موی با ۶۹ موی با ۷۰
طول حکم که در موی با ۷۱ موی با ۷۲ موی با ۷۳ موی با ۷۴ موی با ۷۵ موی با ۷۶ موی با ۷۷ موی با ۷۸ موی با ۷۹ موی با ۸۰
که نقطه در موی با ۸۱ موی با ۸۲ موی با ۸۳ موی با ۸۴ موی با ۸۵ موی با ۸۶ موی با ۸۷ موی با ۸۸ موی با ۸۹ موی با ۹۰
مطلب است که در موی با ۹۱ موی با ۹۲ موی با ۹۳ موی با ۹۴ موی با ۹۵ موی با ۹۶ موی با ۹۷ موی با ۹۸ موی با ۹۹ موی با ۱۰۰
پیش از این که در موی با ۱۰۱ موی با ۱۰۲ موی با ۱۰۳ موی با ۱۰۴ موی با ۱۰۵ موی با ۱۰۶ موی با ۱۰۷ موی با ۱۰۸ موی با ۱۰۹ موی با ۱۱۰
مطلب است که در موی با ۱۱۱ موی با ۱۱۲ موی با ۱۱۳ موی با ۱۱۴ موی با ۱۱۵ موی با ۱۱۶ موی با ۱۱۷ موی با ۱۱۸ موی با ۱۱۹ موی با ۱۲۰
که در موی با ۱۲۱ موی با ۱۲۲ موی با ۱۲۳ موی با ۱۲۴ موی با ۱۲۵ موی با ۱۲۶ موی با ۱۲۷ موی با ۱۲۸ موی با ۱۲۹ موی با ۱۳۰
در موی با ۱۳۱ موی با ۱۳۲ موی با ۱۳۳ موی با ۱۳۴ موی با ۱۳۵ موی با ۱۳۶ موی با ۱۳۷ موی با ۱۳۸ موی با ۱۳۹ موی با ۱۴۰
در موی با ۱۴۱ موی با ۱۴۲ موی با ۱۴۳ موی با ۱۴۴ موی با ۱۴۵ موی با ۱۴۶ موی با ۱۴۷ موی با ۱۴۸ موی با ۱۴۹ موی با ۱۵۰

در حکم اول ماه مهر در باب در احوال حضرت
دانیال ۲ روی باقیم که هنگامش با این منوال جو برسم تبرک این است نظیر آنکه
رازی می باشد در زمین بر آن نقطه حکم را از انیم خاکش رسیده در
۳ حقیق و بالقدیب از انقلب کیم حیثی که آنش مقهوره بیاید جویم در خانه
هم باشد بیست رسیده در سه جو مطلوب در احوال منقح طبعش او ۲ و سویت
۱۱ افزه مطلوب جویم یک مطلوب یک دیگر مطلوب جز مطلوب یک است
ار بست و مطلوب جز با آنش چون آتش ۳۳ اید که مطلوب کلی است
و از آن جا حرکت جویم که با دست در آنجا حرکت با ده که در خانه خوش
باشد دلالت کند که آنش از مطلوب جز با یکدیگر رسیده بر احوال از دست
مطلوب با آن که در حال توازن جویم یک است طبعش است و احوال
عادت و دیدن است که از این جهت حال جویم متوال کند جویم که در صحنه است
و بعد از خانه موت است پس بدین در احوال حیثیت جویم بر جویم که
در بارش زویم که تو گوید در خانه است او و از م طریق حدیث و کتاب
الکمال اول در ۳۳ چهار سینه بدین منوال در نه کمال بر جویم که کمال است
از اینست پس در ۳۳ میتوان گفت که در جمیع احوال میخواهد در اندازن نقطه
بچه را از انیم به ۸ به بیست است در آنکه خانه خوف و خطرات کفیم که اول

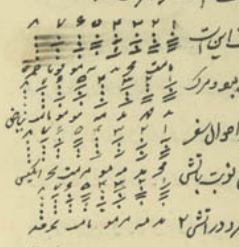

صفت انقلاب

احوال سن

احوال سن و این نویسنده است در کتاب در حصاره انداز مطلوب به که خاک است
در زمین است بیانی بیخ در حقیقت و بی خاک که در زمین است
بیشتر و گرانه از ان و نسبت خانه ۲ و از خاک فرغ گویم که خاک در بیخ
در نسبت و حرکت خاک است و اگر نقطه جویم بقوت با حکم از او توان
که در چون باد است در بار زویم قویست و بیخ خاک که جویم که در
طالب به است در زمین جویم بعضی جا ناظر است نسبت به ۵ و نسبت به
۲۱۱ ساقط کفیم در کیم تو غیر نیست و در بعضی اوقات میانه است
و بعضی اوقات فال خواهد بود و یا زیاد در زمین از آنکه از بیخ خاک در جز
نیاید زیرا که مطلوب جویم که خاک بیخ است در خانه ساقط افتد است
نقد و حرکت و خوشی آن بر او باشد زیرا که خاک به خاک به را که مطلوب
است در زمین ناظر جویم و اگر در زمین که خاک جویم اما نقطه معادل همراه
در دو احوال مقام و کیفیت از آنکه مطلوب به که خاک به است
در جویم نیست در بیخ خاک به است در مرکز مخالف و نقطه مساوی
با او همراه نیست اما حوال فرزان میانه زیرا که خاک به خاک به است در زمین
و از اینه اند و بر این است خاک به است مطلوب جویم که خاک به است
در خانه اب ربا یا تحت ناظر جویم ناظر در خانه اب ربا است پس احوال از این

که خاک به است در مرکز موافق جویم ناظر و ساقط گویم احوال زمان و این زمان تو
میانه است بعضی اوقات خوب است و بعضی دیگر جویم است در زمین
مال غایب و مال میراث و چون خوف و خطرات هر که خاک به
خاک به در زمین دید که خانه خوف است و خطرات در آن
در زمین است پس این است سر اجازات است
دیدن بر این غایب بودی خوف جویم در مرکز
زیرا که جویم که در زمین در احوال سفر
و علم چون در خاک نام نشانه لازم قوت باشد
رسیده خاک به خاک ۲ جویم بر در آتش ۲
باشد که بیست و در زمین جویم که جویم است در زمین
در جویم گویم سویت در بعضی اوقات خوب نیست و بعضی اوقات
دیگر خوب است احوال نقطه نه در زمین و غیر از آن مطلوب است
در آتش است سخاوید و دیدیم کفیم در بعضی اوقات در زمین و بعضی اوقات
جویم بعضی اوقات نه صفه ۱۱ از آتش است دیدیم در زمین است
بعضی اوقات نفع است جویم که در آنش به که مطلوب است
در مرکز موافق جویم و موافق جویم ۱۲ خانه دشمنان و جویم را بر سر است

که خاک به است

در آتش چه دیدیم آتش عقده طالع آتشی بزم است و او در ریل موجود بود که ۴ است
کم خواهد شد و دشمن اداره نیست کرد و چهار بار و دشمن نیز طالع هر که در زلزله
بجای آتش بزم آتشی است و مطلوب که آتش چه است و آتش است و صغیر
قرن عام ۱۲ خانه بطریق دوره نطقها احوال عقیده برین زند
۳ طالع بگوید و اگر کوید انما می پریم در نقطه کوید که عقیده ان نقطه طالع است از آن
کوید که مال و معاطه کفایت باشد باین در زقوم برادر بد باین از آن نقطه طالع
الکران مال خوشی نرسد از آن نقطه طالع کوید هم و هم که او از معاطه طالع
کوید لفظ و حرکت یادش و در کسب و توان و امر از آن کوید حرکت یابن
اعلی ازیم جبین است که غم عشق ابر اجماع بمال بودیم در خانه دوم به بزم
پیوسته و آن مطلوب بجهت بود که بزم است در ۴ اید درم که خود بزم از بودیم
زودیم در شش و اجماع بود در ۴ ازیم که بزم است بزم خاک است ۳ و ۴
در ۵ براند و بکنها در ۶ و ۷ که طالع ابر اجماع است نظر کوهیم در
مگر که خود دید و او طالع ابر است در ریل معاطه مطلوب است امید داشته
باشد مانا که بر باد و اب بزم بود و او در ۴ بود و او در ۴
اعوه خانه بزم است و ما نظر بر بزم است چون با صاحب طالع آتشی ازیم بزم
مستطوب که امید داشته اجماع است و استقبال ابر اجماع خاک بزم است که

بزم است و او در ۴
بزم است و او در ۴
بزم است و او در ۴
بزم است و او در ۴
بزم است و او در ۴

بزم است و او در ۴

که خاک است و او در ۴ در هر که موافق دیر ما طالع عقیده بزم است و او در ۴
نظر کوهیم که خاک بزم بود یا بزم بزم خاک بزم بود کوید این چنین کار کرد
و در ۴ معاطه ابر است در ۴ است و در ۴ است و در ۴ است و در ۴ است
بسیار ضرب بزم با بزم بیرون اید و آتش رسیده ام بسبب بزم در ریل معاطه
از جهت نقطه خاک بزم که خاک است و عقیده که بگوید در آن نقطه معاطه ابر
و آتشی نیز در خانه ابر عقیده معاطه یعنی عقیده بنیاد شد فایده و امید که داشته
باشد در خاک بزم بود چون بزم معاطه بزم بزم خاک بزم بود و امید
داشته بود که خاک بزم است بزم مطلوب بزم امید داشته باشد اما مطلوب
ماضی خاک بزم خاک بزم است دیدیم در ۴ در ۴ و در ۴ است و آن خاک
بزم است کوید که ابر این فایده کلی خواهد دید مانا که با بزم امید داشته باشد
کفایت میکند که ۴ باشد و ما نقاط بزم است حساب بود و ابر اعلم
بدانکه نقطه میزان ابر که میرود عقیده از این احوال کفایت با بهات یا بنات یا
حساب بود و اگر بدو موضع بود از هر چه کفایت میسر شد و نیز از هر چه باشد و اگر
بر سر جا بود در ریل که بزم است در ۴ ضرب کنند و آن یکی که مانا است بزم
خانه ضرب کنند هر طالع که در این اید با بزم اول ضرب کنند در هر خانه که داشته
ضمیر بود در آن خانه یا در خانه و بجز این جا بود در هر طالع باشد که در آن

بزم است و او در ۴

بجای خاک فرج بود در اول که تقسیم و مطلوبش خاک چه بود و او بزم در ۴
که کسب در زنت طلب بزم است و او در هر است بزم است و او در ۴ است
ضرب کردیم بزم شد و نقطه خاک معقود شد پس که اول در دنیا شد بزم که بزم
بزم بود و بزم در ریل معاطه بزم که بزم که بزم که بزم که بزم که بزم
با صاحب خانه ضرب کوهیم خاک معقود شد پس در ۴ و مطلوبش بزم است
اما بزم که خاک بزم بعضی معقود میشد و در ۴ است بزم که آتش در آنکه بزم
خاک بزم که خاک بزم تمام شد ابتدا در ۴ بزم که بزم است رسید در ریل
و بزم بزم آتش بزم است و او طالع بزم است و او در ریل معاطه بزم است
بزم که بزم آتش بزم است در ۴ است در ۴ است در ۴ است در ۴ است در ۴ است
در ۴ است بزم معاطه بزم و آن آتش بزم است و او مطلوب بزم بود که بزم است
دید که با ما بزم با بزم که بزم که بزم که بزم که بزم که بزم که بزم
مرا که بزم که بزم که بزم که بزم که بزم که بزم که بزم که بزم که بزم
را از خط مطلوبش اگر بزم که بزم که بزم که بزم که بزم که بزم که بزم
کسب آتش بزم بزم در ۴ است و او طالع بزم است و او در ۴ است در ۴ است
و بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم
بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم

بزم است و او در ۴
بزم است و او در ۴
بزم است و او در ۴
بزم است و او در ۴
بزم است و او در ۴

بزم است و او در ۴

مطوب خود اربابین دید در خانه دوم درم که موافق دید با نظر و خدیز در مرکز
لقیم رتق دور از دوران شود اما در ترک حجتی آنکه در باطن دیده اگر در طاق
جسد حکم رخاگ میگردیم اما بسیار روگنشد زیرا که در وقت دید سوال ارتقدم غایب
برسد بطریق شجره رمل این منبع بود چون نقطه حکم با بدیدیم به پیش منظر شد تا
در مطوب خود کو که چه است در هر دو دید در خانه با دورا عقده باشد و جواد
رست و قدم غایب از زمین کویم در آنجهت که چه مطوب خود کو که چه است
در ۲ روز و زمین در اول اما کز در وقت سوم و در هر دو جا اگر چنان یکی در هر نظر
اعتبار کردیم زیرا که تا کز باشد از نظر کز باشد گفت اگر کز در صفت بشه منعی
در اینجا حکم کنند در هر کز باشد درین رمل چون ۳ جا کز در وقت از کز در هر کز
بعده که بشه در دوران هر کز در چنانی که صاحب ضمیرا هر کز باشد که غایب است
و این هر کز بود اعتبار بر کز لقمه لقمه یعنی از نظر از زمین حکم کنند مثلا اگر کز
از سه وجه شده بشه حکم چنان عقده کنند اما باید که با طر باشد یا طایر یا کجا حکم
هر کز بشه و نیز لقمه با میان سرمان در این زمین یکی بر سه سواری است این نظر
افزون لقمه در هر کز باشد که غایب است و خاک در خانه با حرکت از وقت با
و نیز مطوب خود کو در خانه نشی در بر آنجا کز نیز انجا خارج است و اگر در نظر کویم
به دان بر حیوان است و نیز لقمه غایب از مطوب است غیر وقت کرده مانند وقت
و حق با غبار

و قبا با عین آنکه خاک به کز کسکاه غایب است مطوب خود کو که چه است دید و طیبی
لقیم خاک به خاک است و نیز چون دو غایب کز کز سوال کرده که است با جان
لقیم یکی است یکی جان در این بارش از پیش است زیرا که با دید خاک است خاک
سپه است بر در باد افتاده است و با دورا همچو زود چون لقمه که با بر اول است
با در کز و باد بود دوران خانه بر جوان چاده دور و کز دیگر که در ۵ روز
اول است با دورا زان لقمه که خاک در خانه است غایب است و حرکت ندارد اما حرکت
باشد که مرکز موافق است بر وقت لقمه که لقمه کز
که در نظر و عقده از مطوب نقطه مقصد کویم از نظر کرده بشه از نظر کز که از کز
باید که کز قطع باشد و مدام بنامش و اگر غایب کز اینها را ملاحظه کند اگر لقمه طایع
بعضی حکم بشه اگر کز بر این ترتیب که سوال از فریاد کند خوار که یک یک به هر دو جان
دوم طایع بود دید و یکی دیدی فریاد معلوم کز و سویش آن در اشک از مطوب است
در خانه که انده باشد و نیز باشد کویم که فریاد خوب است و اگر در وقت باشد از کز
دو در هر کز وقت دارد کویم آنچه مقصد کرده حالا با دید فریاد و اگر در وقت دید
از کز در زمان باشد در وقت اندک از مطوب در خانه که انده بشه و کز اگر کز بشه
حکم یک نقطه کنند که در آن خانه مده بشه در کز و زمان و غیره اگر کز در
کزار حکم کنند هر چیز که باشد اما باید که صفت بنا باشد اگر کز در خانه باشد و کز

کند حکم از نظر باید که اگر حکم از زمین باید که در کز چند بشه و مصادق بر وقت
که با نوع چیزی که هر یک از اینها باید که در کز نقطه که در هر جا انده دال صفت
است از ج باید در نقطه از خانه و با نقطه که کز هر سه است و بقدر آن باید که لقمه
بعضی صادق باشد و بعضی لقمه یعنی خانه کند و بعضی نه اگر خواهی بود که کز
در کلام است از انواع چیزی که نظر کز تا کلام نقطه در مرکز موافق است و کلام صادق است
زاد جستی سخن کند و اگر در مقام فرو شده و اگر در شهر بود که مقصد کویم از زمین و در
مطوب است در آن نقطه عقده در هر جا در ۹ کز که در آن شهر بود به رده و اگر مطوب
س قطع باشد و با کز در نظر پس معاده در چند کز و اگر به حکم کند و اگر در هر جا
فرشته از زمین طایع که ۱۲ است از مطوب است او کوید مقصد دیگر بود از کز که
هفتم است و اگر در وقت شد و در ۷ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹
کیه کز ۱۱ هم چنان در کز رسیده سوال از زمین بشه چنانکه اگر کز سوال
باید بدان که با کز در هر کز در تمام کرده بشه نقطه حکم به نقطه که شوند
او مقصد اول است بر آن باشد و هر کز که سه باشد شفا باشد و مطوب است
ملاحظه کن با بد کردن هر کز که زیاد بشه بقوت به و اگر در وقت حرکت بر
از آن شهر کز باشد از کز و اگر در وقت مقصد باشد از کز با کز و مقصد
هم درین فاعده است که سوال از حیوان که کز باشد یا در وجه اگر کز سوال از
حیوان که

از حیوان کند که کز باشد در نقطه ۷ و مطوبش کوید از مطوب خود کو که چه است
موافق نوبینند و با نظر کویم که کز در دیر و بدست بیاید و اگر کز کز
حکم بر عکس این کز که سوال کند که کلام با کز باشد باید دست است و کز
ملاحظه کند چنانکه دست از کز در خانه نقطه کز دست است از زمین در وقت
بنوا با بد کف دست چه غیر تو را از چنانکه خاک به ۷ نقطه شد از نقطه
طایع که پیش بود در خاک است ۱۱ و ۱۲ و غیره تو را به شش و کز
که ذکر رفت اشش در مطوب است هر چه می شود و یکی از پیش و یکی از خاک
و چه در هر زمین کز چنانچه در هر کز از زمین سبب شرف بود اگر کز
نقطه حکم را با کز دیدیم به چه سبب است و از آن در کز که کز کز کز
سوال کند که میان من و فلان کس بودا و ملاحظه به سبب که با مال از فلان
کس تمام گرفت یا نه از زمین بر این چند سوال رسمی باید زد و دوم نقطه
طایع را باید دید اگر کز در نظر است و کز حصول مراد بود و اگر کز کز
این کز را که با او سودا دارد با طایع از او دید و سبب است و کز کز است
و ۹ که چنان است و عقده وجه حال دارد و اگر با کز باشد دوم طایع کز است
در مرکز موافق باشد و بقوت باشد و در هر کز از کز با کز کز کز کز
و فایده بنا شد مثلا اگر نقطه حکم با کز به هر کز از کز نقطه نقطه است و مطوب

بود و مطلوب ادب است در هر میدانیت دلیر است که در میان غایب
و زین بر کسی داشته باشی تغییر و بدین در حق تو کسی عفت و اندیشه نسبت با ما
واقع شود زنده است که در ارباب هر یک کس می کشد که غرض طاعت است خود می کند
و چون ما می اورانده کویم چه بود در هر میوه کفیم پیش از این نیز ترا خود
مستوف و مطلوب غایب نه اولد که کویم یا در آخر بود در هر کس موافق که فکر و کار
غیر ناظر نیست که کاره عقد عفت داشته باشی سبب نفسی خود و باران و نفس
و حرکت و چون مستوف و اولد که کویم خاک چه بود و چو چاکر که کویم در
۱۲ ایلی در ۷ کفیم پس از این ترا عفت بود در تمام اکنون نیز مانده در تکرار
خاک چه در هر خاک واقع شد میکن از اینجا نظر کویم در نه ۱۴ نفر که در
اوست در هر کس خاست کویم عفت و تمیز کند اما کاره کاره در هر خاک
بخود نیاش فرانه ۹ خاک است در هر میدانیت در یکای شبی خاک چه در هر
چه مستوف کفیم در پیش از این در غم و غم و غم و غم و غم و غم و غم و غم و غم
بنیاد کویم با سبب هم واقبا و عفت مستوف چه بود که خاک است در هر
سنت بیانی باشد چه واقع است مستوف و غم و غم و غم و غم و غم و غم و غم
منه سبب نفسی و اعتبار که کویم با سبب هم واقبا و مستوف غایب نه او
لکه کویم یا در بعد در خانه ۱۴ واقع در هر کس موافق بود که ناظر و کاره
کاره مستوف غم است

لکه به مطلوب خود رسیده کاره زندار سبب غلام و کسب زکار و ارباب و عفت مستوف
لکه کویم بازمان خاک چه بود و عفت کسب زکار و کسب زکار و کسب زکار
مرکز همان است پس مطلوب از این عفت کسب زکار و کسب زکار و کسب زکار
باشه فانه کسب و عفت شال شو و اگر کسب شال کند جز با پیش از ناظر و
چه در ارباب چه غریب کویم خاک او در خانه مستوف و کسب زکار و کسب زکار
سوف کویم از کسب کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
خاک مستوف و کسب کسب که در هر کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
در خانه کسب و کسب کسب که در هر کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
هم از خاک است چون مطلوب غم است که هر کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
سوف و کسب کسب و کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
لکه کویم خاک چه بود در واقع بود در هر کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
بر هر سطح عال و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
او را دیدیم اسبابی بود در هر کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
شخصی سبب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
اب دیگر مرتبه قول کویم که غریب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
کویم که سبب نفسی و غم و غم و غم و غم و غم و غم و غم و غم و غم و غم

کدیتمش : نبود او چو کار در دولت ملی در هر کسب کسب کسب کسب کسب کسب
کفیم کسب از این ترا از باران و کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
کاره کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
از خاک است و مستوف ما می اورانده خاک است و در هر و واقع است
مستوف حال او که خاک چه است در هر میوه کفیم پیش از این نیز ترا خود
بر دیدن چو تن در باران و مستوف و آنچه مستوف است و از خانه ۱۱ او کسب
و چون مستوف غایب نه او اب چه بود در خانه ۱۴ در هر کسب کسب کسب کسب
کفیم کسب کاره کسب کسب کسب و مستوف و مستوف کسب کسب کسب کسب کسب
لکه کویم خاک چه بود در هر میوه کفیم پیش از این نیز ترا خود
او کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
دشمن و چه در باران و کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
نظر کویم خاک چه بود و او در خانه ۹ بود در هر کسب کسب کسب کسب کسب
دشمن و چه در باران و کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
نظر کویم خاک چه بود و او در خانه ۹ بود در هر کسب کسب کسب کسب کسب
از در کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
کی دارد هر است یا چون عفت که مستوف ما می اورانده خاک چه بود و کسب
در هر خانه مستوف کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
دارد نظر کویم که کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب

شده او نیز در نقطه دار کفیم بر هر در ایلی دارد و هر کسب کسب کسب کسب کسب
نظر کویم نقطه بادی که با سبب کفیم که سبب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
چون اب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
کفیم کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
او کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
او را و غم و حرکت و کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
غریب کویم که سبب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
و چون کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
دشمن و چه در باران و کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
که بعضی از دشمنان سبب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
دشمنان و کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
در اول کفیم کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
و چون طاعت در نقطه ارباب فانه با در کسب کسب کسب کسب کسب کسب
کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
عزت بود و نظر کفیم که پیش از این در هر کسب کسب کسب کسب کسب کسب
غریب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب

پس بعد از در در این سالی که پیش چه بود کفایت حال تا با فراغ دیگر می کرد و در این وقت در
نیاید و مطوب غایبانه بودیم همان خاک که بود کفایت ناکه مطوب خرد بر
تو وقت بداند که گاهی که منزل بقاعه که در محبت پیشیم بر آنچه که در
مصفوعه و غیره مستعد و با فراغ مطوب مستعد و انگاه که کوم چه بود در زمان
کفایت مطوب چو در وقت ان وقت بداند که در سبب فائز مطوب بر وقت و وقت
اوتار و در سالی که او که کوم که کوم است کوم اب چه بود در این وقت
بر تغییر و تبیل کس که با باران چون بگایش اب چه بود و مطوب مانده اولی
چه بود در این وقت کفایت و در سبب بر وقت کس که با باران بگایش کس
و چون مطوب حال اولی که کوم چه بود و در این وقت کفایت حال که در وقت
و چون غایبانه اولی که کوم با در سبب اندک است یا سبب با در سبب
اورا لک که کوم خاک چه بود کفایت چه بود در زمان کس که با باران
مرا در غیب خانه رسد از آن وقت و حرکت و سبب و سبب و سبب و سبب
کفایت همان خاک چه بود کفایت چه بود در سبب و سبب و سبب و سبب
نقطه ۳ اولی که کوم خانه نقطه و حرکت و وقت و وقت چه بود و کس
لی در مرکز مواقی و لی در مرکز مواقی کفایت و در وقت و وقت و وقت
اقدام و چون غایبانه اولی که کوم چه بود در این وقت و سبب و سبب و سبب

کفایت در این

کفایت در این زمان از آن زمان که فایده بود و از آن وقت که فایده بود
شیخ و ملاک در سبب در این وقت کفایت در سبب و سبب و سبب و سبب
بگایش لک که کوم چه بود در مرکز مواقی کفایت در وقت تمام و سبب
ماضی اورا لک که کوم اب چه بود و سبب و سبب و سبب و سبب
سبب و مطوب ماضی اورا لک که کوم چه بود در این وقت کفایت در این
فرزندان و حسان فایده بود و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
لک که کوم چه بود در مرکز مواقی اما یک سبب سبب کفایت و سبب و سبب
احوال فرزندان و حسان و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
عزیز تو فایده رسد و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
کفایت یعنی کفایت چه بود و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
و بعد از این سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
چه بود و مطوب ماضی اورا لک که کوم چه بود کفایت تو پیش از این
دوازده و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
تعلق به سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
است که خانه با دست و چون در سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب

ترا چون مطوب حال اولی که کوم اب چه بود در این وقت کفایت حال که در وقت
و در زمان فایده سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
بود در این وقت کفایت در سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
او وقت در سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
نقطه مطوب با دا که با دست کفایت چه بود که معلوم کن در این وقت
کفایت که خانه بود و چون با در خانه خاک بود و در وقت کفایت در این
نقش و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
در این واقف چنان سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
و غیره سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
در ماضی و حال و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
و ماضی اولی که کوم اب چه بود در این وقت کفایت در این وقت
در زمان غایبانه و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
بود و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
ضرب کفایت اب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
در این غایبانه و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
در غیب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب

در این

دوازده بود که خانه با دست و وقت کفایت و وقت کفایت و وقت کفایت
در سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
و در خانه فایده که در زمان و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
مرا در وقت فایده که در سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
مرا در وقت فایده که در سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
نقطه ۳ اولی که کوم اب چه بود در این وقت کفایت در این وقت
در این واقف چنان سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
و غیره سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
در ماضی و حال و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
و ماضی اولی که کوم اب چه بود در این وقت کفایت در این وقت
در زمان غایبانه و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
بود و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
ضرب کفایت اب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
در این غایبانه و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
در غیب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب

کدر در آن نقطه است که فاصله اعتدال و قطب بر نقطه بادماند هموار و یکدگر
 در حال حال و معاطه قیمت مردم زمان و معاطه و تقدم غایب براد رسد و معنی
 اوقات یکسر برده اند که در زمان و معنی است نقصان رسد زیرا که باد در آن
 واقع شده که مرکز زمین است و معانی فقر و کسرت و ما از منوبات بیرون است
 بسبب آنکه باد در مطلوب میخوردند بر حال ملک و معانی کسرت که در آن است
 زیرا که بجز بایست و بجز در هر دو معنی و بایستی در معنی که در آن است
 و مطلوب هم موجودند و در هر دو بر زبان ملک و در هر دو معانی که در آن است
 ضعیف و در آنجا و در هر دو بر زبان ملک و در هر دو معانی که در آن است
 واقع شده که فاصله است و مطلوب است بر معنی که در آن است
 بایستی بایستی بجز معنی که در آن است و اعتبار کسرت که در آن است
 زیرا که بجز کسرت در وقت آنکه در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 معنی است فاصله معنی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 باد و غایب است که در هر دو معانی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 لطف و معاطه دارند احوال میماند که در هر دو معانی که در آن است
 حکم کنند و معانی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 بر هر دو معنی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است

باید بود

باید بود که در هر دو معانی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 در هر دو معانی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 حکم کنند که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 زیرا که بجز بایستی و بجز در هر دو معانی که در آن است
 و مطلوب هم موجودند و در هر دو بر زبان ملک و در هر دو معانی که در آن است
 ضعیف و در آنجا و در هر دو بر زبان ملک و در هر دو معانی که در آن است
 واقع شده که فاصله است و مطلوب است بر معنی که در آن است
 بایستی بایستی بجز معنی که در آن است و اعتبار کسرت که در آن است
 زیرا که بجز کسرت در وقت آنکه در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 معنی است فاصله معنی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 باد و غایب است که در هر دو معانی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 لطف و معاطه دارند احوال میماند که در هر دو معانی که در آن است
 حکم کنند و معانی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 بر هر دو معنی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است

حال و امر و در آنجا

۸

این در هر دو معانی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 معنی است فاصله معنی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 باد و غایب است که در هر دو معانی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 لطف و معاطه دارند احوال میماند که در هر دو معانی که در آن است
 حکم کنند و معانی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 بر هر دو معنی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است

در هر دو معانی که در آن است

در هر دو معانی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 معنی است فاصله معنی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 باد و غایب است که در هر دو معانی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 لطف و معاطه دارند احوال میماند که در هر دو معانی که در آن است
 حکم کنند و معانی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است
 بر هر دو معنی که در آن است و در هر دو معانی که در آن است

۸

در هر دو معانی که در آن است

بیا معنی خانه ۱۱ کفیف دیکر آنکه بیار از آن گشت تا شست روزی حقیقت بیاید خوف
 اورا دیدیم نیز اب میست در هر سیکر از جو و مطلوب اباب بخورد
 سکنی حقیقت کفیف تا دور روز خوف دارد و بیک کفیف بیار از جو و کفیف دهم
 بزاد که این اب با هم در سکن خوب است دم چهارم چند که چه است بیست
 او در سکن او است مطلوبش را بیکر درید او را از چمن کفیف آن در سکن خوب است
 بنابر آن کفیف بخند لنت و اگر فقر و عولت کند نیز از زب زبانه سه شش
 او در بر شست اما در سکن او میاضی است او مطلوب حقیقت که چه است در سکن
 حقیقت است و الله اعلم **باب** در منجبات خانه و طریقی نقطه
 بداند که خانه اول آتشی است خواه باد خواه آب خواه خاک دلالت بر نفس و
 طالع و ابتدای کار و رحمت و سزای و فقر و حیا و لطف و سکوت هر کس خانه
 از نقطه ۱ کوید خانه مال و معاشی و کسب و نیاز و طفره شیخ خوانه و ده او این
 خانه بیست و هفده داد و دهنده و مال گمانت و گناه طالع خانه هم از نقطه ۱
 فقر و عولت زندیک و خویشی و جمع خواب و جدا و جهیز نشسته و با بیده
 و دایره و دایره و حوت خانه ۳ از نقطه ۱ کوید خانه فقر و زایل شدن و فقر و
 و بد و کج و بی وقت و بی ثبات و بی است و با بد و از و بد و در وقت
 و خانه و ان و سینه و بیست لطف دارد خانه ۵ از نقطه ۵ کوید خانه

و مسعوده

علمیات خانه

و مسعوده و مسعوده و غیره که بی در سکن او احوال را بداند روز و ماه که مسعوده
 کفیف و بار و خنده و اشتر کفیف و لمانا و غیره و جو و کفیف در سکن و
 عاشر و جهیز با منک عاشری و می خانه نه دهنده و خانه نه لمانا نه سب خانه نه
 از نقطه ۱ کوید خانه بی در سکن در سکن او کفیف و لمانا و غیره و جو و کفیف در سکن
 کفیف و ضیق و فقر و دین بی ثبات ۸ و میوان کفیف و از جهیز حقیقت و کفیف
 و ضرر کفیف و شک و نفاق و جهیز کفیف و از جهیز و جهیز و کفیف و در خانه
 در سقاوت و معانی در سکن خانه ۷ از نقطه ۱ کوید خانه زانمانه و در سکن
 رضای و کفیف و مسعوده و لطف و بیایه و شتر و سقاوت و عقده و جهیز کفیف
 و ساق و بیایه و در زبانه و کفیف و کفیف خانه ۸ از نقطه ۱ کوید خانه مال
 میراث و موت و خوف و دنده و کفیف و خوف و مال غایب و سقاوت و در
 و کورستانی و مال شریک و عاشر و ایما و دین و دزدیک و بیعت مهر و جهیز کفیف
 و عسرت خانه و همان خانه و کفیف و معجز و عقده و ترک خبر کفیف و بیایه و در
 معقد و بیایه و عاشر کفیف خانه ۹ از نقطه ۱ کوید خانه از سکن خانه
 جهیز ۸ به سیر و در از سکن او با کفیف و از جهیز کفیف و بیایه و کفیف
 باد و با دوسر سکن اب و اب بود بیایه و عاشر کفیف و بیایه و کفیف
 عسرت و بیایه و کفیف و بیایه و کفیف و بیایه و کفیف و بیایه و کفیف

کلیه علم روز

هر روز رسید اباب کفیف بی نقطه ۱۱ دلالت بر سوز و غم و در او سوز و غم و خفا
 احوال از آن بعد از آن که در خواب دیدن در سوز و غم و در سوز و غم و خفا
 و قطع خبر از آن و کفیف و شوهر و خواه و کفیف و در آن و با کفیف و در سوز
 اجناسی و کفیف و مقام و جهیز بیایه در سقاوت و زبانه زبانه خانه ۱۱ از نقطه ۱
 دلالت کند بر بادش و در او نهاد و صنعت و شتر و عاشر و در سوز و
 و بیایه و سوز و در سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 سوز و بیایه و زانو و کفیف و خانه و کفیف و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 خانه ۱۱ از نقطه ۱ کوید دلالت میکند بر جوانی و عاشر کفیف و بیایه و سوز
 و ایمن و بیایه و کفیف و عاشر و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 در و در سوز و عاشر و کفیف و کفیف و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 چه با بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 و نام و مردم دون و کفیف و کفیف و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 و دوله و در و بیایه و کفیف و کفیف و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 سر از در و کفیف و کفیف و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 در بیایه و در و کفیف و کفیف و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز

باشه که آنها

باشه که آنها بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 طالع و مقام طالع و در سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 دست دهم سینه و پشت ۱۱ بیایه ۱۲ سوز که ۱۳ معقد ۱۴ از آن عاشر
 از آن ۱۵ سوز ۱۶ بیایه که بیایه از نقطه ۱ کوید بیایه و سوز و بیایه و سوز
 مطلوب بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 خانه بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 خانه بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز

کدام نظارت و کفیف و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز

در آن که هر روز از آن کفیف و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 نقطه ۱ کوید از آن بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 کند که در آن مال بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 در سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 دیگر و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز
 با بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز و بیایه و سوز

دمال غایب در حق و غیر نام سب شمع اینها از زنجیر جماعت است که هرگز
 بیوسعت دم آتش می بود چون یکایک میباشند آتش است
 کفعم دلم است که در تیر تیر میزند بر آتش که مطلوب آتش است
 است او در عوالم ۱۳۰ دیده و دیده است که برادر رسد از ابتدا کار
 چون آتش اهل بود و ضعیف مزاج و کوفت و کوفت بعضی احوال با اعتبار
 آنکه آتش در خانه او واقع است که خانه است و از جوانان میگویند
 برادر رسد با اعتبار خانه عود او بود که میگویند از با اعتبار آنکه ۱۳۰
 اهل است با اعتبار آتش که بجای خود و بجای خود بود و دیده است بر تیر
 مزاج و مطلوب که باشد ظاهر شود و دیگر باطنی با اعتبار در خانه خود
 ضرب کفعم می شود در این احوال در هر طایفه است و تقصیر مرد است با اعتبار
 باد که در است در مال و مالش و بار و قدم غایب میباشند نقطه است
 بجز در این مقام با اعتبار ۱۳۰ آتش می بود و مطلوب نقطه
 که آتش در است در ۱۳۰ دیده و دیده است که برادر رسد از جوانان
 و کوفت کار با اعتبار نقطه عود و جوانان زیرا که صاحب است
 اهل که تیر تیر یعنی نقطه کفعم آتش می باشد در اندرون دارد و چشم باز
 نمی کند و حرف نزنند من در خانه دارد و با تیر و دیده و تیر یا خود قناری از
 حیوان یاد کنس

۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲

در حیوان یاد کنس که یکا کوفت باشد تیر سیده و او بود که است خواهد بود
 از او خواهد بود من کنس و قران او روز ۹ باشد و نقطه هم هم نقطه قران که یکا
 او است در نیران از دیدیم به چه رسد و او طایفه یک چه بود و عوالم با تیر
 چه که بود کفعم که غیر در نیران کفعم است نوعی که در نقطه آتش می باشد
 ۱۳۰ به در رسد کفعم تیر و دیده میارند با در نیران و حرکت خود میزند در خانه
 که کفعم میارند آن جهت که نقطه در نیران با در نیران و به در نیران و او
 و باز در ۷ و ۸ و ۹ که در نیران چون او بود با ضرب کفعم در نیران و او
 که از نیران رسد باشد و دیگر دیده میارند و دیگر آن است که بند که از نیران رسد
 آتش عود است و تیر و آتش که آتش میارند و او وقت دارد و مشد آتش
 مرد می در خانه ارباب خاک واقع شود تیر باشد با نیران نیران دارد و
 خاک نیران در نیران و نیران تیر باشد تیر نیران توان گفت که چشم باز نیران
 در آنکه مطلوب خاک چه خاک چه است و بجز نیران و نیران نیران
 خاک می بود بر چشم نیران دارد و کفعم چشم نیران و نیران نیران و نیران
 نیران در نیران آنکه مطلوب خاک می که در نیران است طایفه یکا است
 در نیران و از تمام دارد و نیران نیران را که مطلوب نیران است
 سوال از عمر عوالم نوع بود و نام اعجم چون نقطه یکا می باشد نوع

۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳

و از غیر آن مذهب هتتاج ما انقلاب بود انقلاب کجایم چنین شد چون نقطه بادش
از میزان رانید بیاد در سه چهارم او باد چه بود چه کجایم که در وقت آنکه
صاحب کجایم و مطلوب او که باد به دست در جو بود و از آن زمانه بایر گرفت
زینکه در اصل ما حکمت از آن تا روز از او تا ۱۲۰۶ از زمانه تا اول این
بر سر سخن باد طریق در جو بود و یاد در مرکز جو و یکا صاحب کجایم را باشد
چون که کجایم جو ایستاد بر جو باد چه باد چه جو ایستاد در جو ایستاد
که مرکز باد است بر سر کجایم ایستاد با داده و بر سر و خاک هر روز و جو او
در ده ضرب با کجایم و از این بر سر کجایم ایستاد با کجایم کجایم کجایم ایستاد
۵۱ او از ده صد که کجایم و از جو کجایم صد و جو جو و چون این می باشد
جو کجایم ل حساب رخ ۱۲ سال ۱۲۰۶ هجری و از آن علم نوید که از این کجایم
در روزه شد چون نقطه حکم بیاد در سه و او باد به دست باد ۲۰ را کجایم جو
در جو ایستاد واقع بود که اول الوقت است رخ هر سال شد چون نقطه باد
در خانه آب جو کجایم را بر تبخیر کجایم می هزار و ده هجری شد صد و کجایم کجایم
شده سال است **فایده** رقی بجهت است که روز دیره که صاحب جو جو
که در این نوع جو چون نقطه حکم در میزان می باشد جو کجایم کجایم کجایم
نقطه او کجایم جو کجایم ایستاد با کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
سطوب او بود که

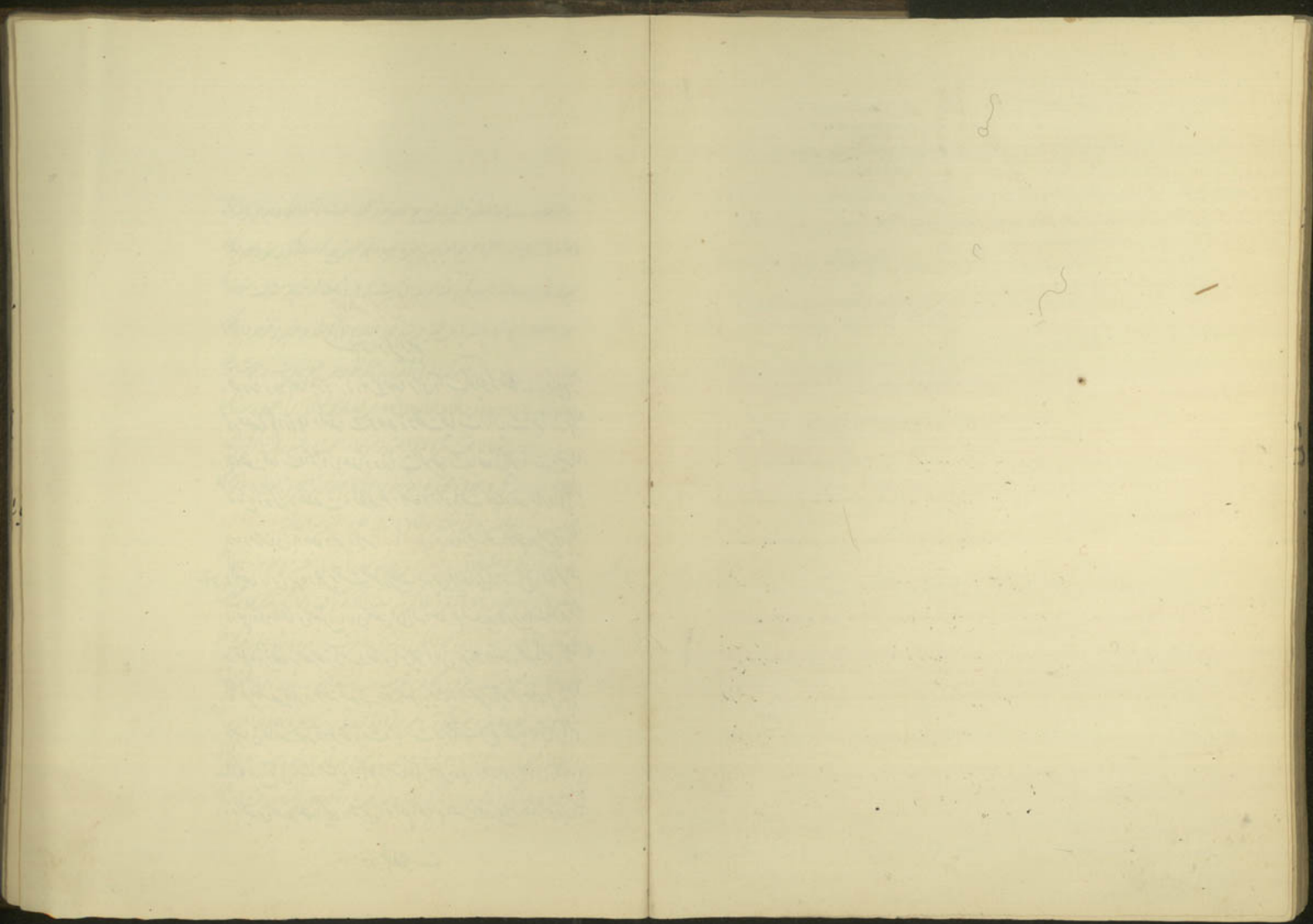
نقطه بادش

کجایم کجایم

سطوب او بود که به دست در هر بند و در باطن در هر بند جو کجایم کجایم کجایم
در جو ایستاد و جو کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
به پنه رسید و او در هر بند کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
اول خاک جو کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
در جو کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
می باشد که لایم از خاک کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
جو کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
مرکز جو کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
واقع شو و سطوب او بود که به دست در ۱۲۰۶ هجری و از این زمانه و مال
خاک کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
و او سطوب جو کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
رعت کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
جو خاک کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
جو کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
و جو کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم
شو کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم کجایم

دگرگاه و پشت و مات تو کفایت این اعضا به : منقح دارو از زبادی و کرم
سینه و شکم و طریق خفاست که مطوب طبع و اگر در ریه نماند و نظیر کن دقت
او و حکم از او کن اگر نقطه بود در ریه می بیند و زنجبیر آن و نقطه طبع است
نظایر در کماست این چهار نفس است باشد مشدد مطوبش
در ریه نماند نظیر کن
در همه احوال مطوب

۲

فصل فی الجبر

بسم الله الرحمن الرحيم

بعد وشنا و بعد جمعا بدو از هر دو حصا مران ذات فخری کشفان را از دفع این
که در حقیقت کم از دو جا وصولات و وصوله و تحت تحقیات زانک است آیات کلام
بدتوقف لغات و اکثر از اعداد و زرات الحواسات اما قائل حیوانات برسد
که تا ج دیوگر ما خلقت را در شکل عزه عتبار از یافت در با و الله ابرار و الی
در بیرونشان بر میند و چه در کمال **اما بعد** در آنکه از این که در علم این طریق که
و اینها را این نیزه را در حکمت خفیه لطیفه این علم را در کتب مورخین از احوال
در واقع او کرد با تامل بعضی از این مخلص طلی المر اعمارم سابقه که ذکره بشماره
در علم ما هر دو یک نه بعضی در سبب تقاض این بود که این نیزه بود در مده محفوظه است
فکر عا کسوف و کسوفه عزت به سبب مدینه منوره پیش بود هم که جو کلم جمله علی
در پیش آن فاعلت نمیزد که در کلام است و محاسن و کلمات و از لغویان را بیخ
یا که در آن قول در پیش این علم در نشان هم با هم ابو عبد الله عثمان را با هم
ابو سعید بن عبدالصمد الحلی و عمر بن ابوجعفر بن محمد الفیروز و ابو جعفر بن محمد

در هر خط کلام

در هر خط کلام است با مظهر اشیر از روز با العبد خود محمد المده و بتلذذ الی و ابو عبد الله
ایمان و از هر کلمه در مغز و قویم از این برین نیزه رسیده بود بعضی که از او که زین بود و بعضی
بعهد و رقم آورده شده است و بدین معنی خداوندان است که چون مبتدا لم شرع مشرف شوند
سویا غلط واقع شده باشد بر بعضی پیشتر هر جمله ان نوشته و قلمبر و چون در آن
اما مقدمه بدان که بعد از کمالی الدارین که علم هر علم شریف و پیوسته
و لدلایین و امر او زین را در حکما در علم ابرار ما بر بعضی از این علم بود که
و سایر و قاصص آنها و احوال شرفه که در ابتدا و آخرت در سده که از او که کس
علم را میگوید و از مجموع حلقه تحقیق او شود که در این نسخه خدایه الجبرین که در آن
السنه بتاریخ سنه اثنا عشر و ثمان و در آن نسخه الجبریه المباشرة **باب اول**

در بیان علم هر دو خط که آن **باب اول** این علم بود و اینها را در علم و علم بود که علم
و علم باطن و علم دروغ و مانند اینها که در سبب اینکه در وقت اما از هر یک که در علم
موافق نقطه الکمال این علم و لیکن در شرق تا غرب در هر دو به علم هر دو یک
در هر کس علم است که این علم که در هر مناسبتی نمی برسد که از آن تحقیق
که این علم را کلام و غوغا هفتاد و غوغا بر زبان نو نماند که نو گویند و از انام را در
سؤال که هر که این علم را هر که در جواب فرمود که بنویسد که این علم است و هر که
بسیار در بیان این علم که در آن سرگردان رفته بود با هر از این ریب در وقت و از راه

در هر خط کلام

ببرین که چون مانده شده بود در این نسخه است هر کس که در دست برسد از این
نکشان ساری در هر یک که در هر نسخه در حقیقت است و هر که در کتب جبریه
این است که یکی در اینها است و یکی دیگر و یکی دیگر و یک با دیگر و با دیگر
ضرب کن در بر این که او که است و چگونه نیست او بودیم چون بود برقیال این علم
از این که در علم این علم را هر که در کتب جبریه است و در این علم که در این علم
کتابه نو نویسد که در کتب جبریه است و در این علم که در کتب جبریه است و در این علم
بعضی گفته اند که علم هر دو است و در این علم که در کتب جبریه است و در این علم
و لیکن در وقت در این علم که در کتب جبریه است و در این علم که در کتب جبریه است
است و زاید اگر اعتبار فرمایند که در کتب جبریه است و در این علم که در کتب جبریه است
باید که در علم هر دو است و در این علم که در کتب جبریه است و در این علم
که در وقت ضرب کردن سوره اذ از لست و چون در بعضی دیگر و معانی است
و نوعی از علم هر دو است و در این علم که در کتب جبریه است و در این علم

فصل در جبر

اصدی خفیه فاما او قاعدا او را که او را جبر فی السوات او فی البرقی
بر او جبر و جبر و غنات و عند المقام و بینک الحرام ملامه او قاعدا
العبد و غنات و غنات و غنات و غنات و غنات و غنات و غنات و غنات
فی الضمیر ملامه که در کتب جبریه است و در این علم که در کتب جبریه است

در هر خط کلام

این علم که در کتب جبریه است و در این علم که در کتب جبریه است و در این علم
که در وقت ضرب کردن سوره اذ از لست و چون در بعضی دیگر و معانی است
و نوعی از علم هر دو است و در این علم که در کتب جبریه است و در این علم
اصدی خفیه فاما او قاعدا او را که او را جبر فی السوات او فی البرقی
بر او جبر و جبر و غنات و عند المقام و بینک الحرام ملامه او قاعدا
العبد و غنات و غنات و غنات و غنات و غنات و غنات و غنات
فی الضمیر ملامه که در کتب جبریه است و در این علم که در کتب جبریه است

اصدی خفیه فاما او قاعدا او را که او را جبر فی السوات او فی البرقی
بر او جبر و جبر و غنات و عند المقام و بینک الحرام ملامه او قاعدا
العبد و غنات و غنات و غنات و غنات و غنات و غنات و غنات
فی الضمیر ملامه که در کتب جبریه است و در این علم که در کتب جبریه است

در هر خط کلام

در هر خط کلام

خان اول منسوب است به آن زن نامگانه دغوار می سولی و خانها نوروت
علم و عبرت خرد و شکر کبر و بر سر رستم و صحت و خوشروای و خرد و اندیشه سالی
ابتداء کار و اطلاع زمان و خانه مقصد اجناس **خان دوم** منسوبست بحال و بکاش
و غدا در وصف و خنج و اعراف و لغها و کواکان و اخذ و عطا و قرض دادن
سازدن و غنا و غنای و خدایان و ممالک غیر خرید و زینت و سعادت و بخل
و طعنه شیرخواره و کود و زیان و مالی و ولایت و وصیت و بران چیزی که از جانها
بکام برزند و غناست **خان سوم** منسوبست بر برادران و خدایان و بخل و بخت
و دین و مهر باقی و وسایلی و نیش و غراب و پیر و لغ و حرکت و تحویل و غیر
زودیک و علم انکه با را کوی و دین و بخت و لغات غیر و ابا و اجداد و اولاد و
بعضی غیر است و غیره از این خانه گفته اند و اما این است که تغییر را از لغت گویند و اگر از این
محقق باین نام **خان چهارم** منسوبست بر پدر و مقام و اطلاع غنی و مختار و
دکار کین و ابا و اجداد و زینت و نیش و حرکت و زار و کار و کوی و زینت
و کلبه و نیش و لغات و بیشتره و سعادت کار و غیره **خان پنجم** منسوبست
بر نذر و زار و ماه و مستحق و موهبت و انکه و دست است یا نده و غیره و ابا
و اجداد و غیره و مطلقه و با آنها و غنی است و عواید و نادر و مطرب و خلعت
خان ششم منسوبست ببلدان و کبیران و موهبت لای و سردم فرد و ابا

منسوبست

شماره ۲
شماره ۳
شماره ۴
شماره ۵
شماره ۶

کلیه و رقم و غنای و حالت و سایر و در حد و حق و بجز و جری و بجز و سر کوی و بیشتره و نادره
پدر و خانم ببلدان و در آنچه با آن هر وقت و غیره با آن مگر لقب **خان هفتم**
منسوبست بخلوب و زوز و در توجیه و سرکار و حرکت و غایت و دو خوا و امداد و نهمان
و کسی که از جنت دارد و غنای و با و داد و زدن و کوی و غایبان و لون و کبیران و بیخند
با فرو عطا و مطلقه و قرض خوا و خانه مقصد اجناس است و یکی با اولی و غیره
خان هشتم منسوبست بکسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
بهره بمرات و مال قرض مالی و بیت المال و مذهبین حرکت و مستحق و بر و خانم مستحق
کسب است و این چیز که کسب است و از امداد و ابا و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
خان نهم منسوبست بر اورد و غنای و با کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
و غیره و غنای و دور و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
و هیچ مال و غنای و عواید و عبادت و حج و عواید و غنای و کسب و کسب
خان دهم منسوبست بر بارش و در فرغانه و در اورد و در است و غنای و غنای
و شکر و عواید و قاضی و عواید و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
و مالک زین و مادی و غنای و غنای و غنای و غنای و غنای و غنای و غنای
بلبار و زین **خان یازدهم** منسوبست بحال و در غیره و ابا و اجداد و غیره
و غیره و زینت و زان آن که از انوار و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
و ابا و اجداد و غیره و غنای و غنای و غنای و غنای و غنای و غنای

شماره ۷
شماره ۸
شماره ۹
شماره ۱۰

و در سن و سخن بنان و کبیران با پیشان به دست بخت و دولت و موهبت **خان دوازدهم**
منسوبست بر غنای و کبیران و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
و ایران و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
منسوبست بر غنای و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
و حال و منون طالع و کوه اول و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
و سؤال عنده و غنای و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
اکبر و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
میه و احوالی موهبت و غنای که باشد در این خانه کسب و کسب و کسب و کسب
بقاضی و ابا و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
منسوبست بر غنای و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
چهارم و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
ازان کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
و این خانه غنای و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
خانمانند و چهار کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
میان و غنای و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
و این چهار کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب

منسوبست

دو نفره

۱۲ که نه بر فغان که نامزد از طالع اقرب است و غنای و اورد و اورد و اورد
و ۹ و ۱۰ است و این چهار کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
و ۱۳ است که در کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
در ۱۴ است که در کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
اوداد و دلدت و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
سردم و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
الوند و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
فران این است و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
تقویم در جلد اول و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
و بعد از آن در جلد اول و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
او با کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
خود و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
محررم و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
بزرگ و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
شرف و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
رکنان و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب

منسوبست

منسوبست

هر چه که بود و از آنکه چنین در آن دن و دلیل کند بر مردمان بزرگ و بزرگان و کجایی
مانند و از آنکه کسی کند کون بیس چیزه میوست برود میان با بد و بقول بعضی بلندباله
بزرگ کرد و خونی با سردا که با ضرب بود **منوبات** **۱** کوه که درین مقام جزا و کشتن
و دلیل کند بر چیزه از نش و بر آنچه و نامقام و از حیوانات این حضرت کند و نشود
از طعام غ و بلایه و از او ان سر سر سیه و در آنها آنچه پیش و حل علی برین روز
حیوانات هر چه که رینا بر و از تو که غ و از آن دن بر مردان بر هر چه که از آن نشود
و از آنکه در از باله بزرگ و فاسق و بر کور و دروغ و کور و بلایه و بی غار غار
منوبات **۲** این کوه را غلط بود کوه و در مقام بصوات که کوه در آن جزا در از آن دن
مربع و کعب و کوه و حیوان در حیوانات جزا عظیم شد و در مقام هر چه که در آن
میتوان کوه و در حیوانات و انما سرد و خشک و از تو که هم چنین در آن دن و دلیل کند برین
و در آن مردم و در خون و بر پهلای و از آنکه کتب بعضی بلندباله بزرگ و بزرگان
بزرگ در فراع حکم **منوبات** **۳** منسوب است به روز مقام که با خشک و طریک کوه و
اب و در قش از جزا از بیستم و از او ان سفید و زرد و از حیوانات برین روز
طعامها خوش تره و دانه و بر لب و کرم و از تو که هم چنین در آن دن و دلیل کند
و مردمان داخل میشد و طرب و بر حیوانات و از آنکه کتب بعضی بلندباله
خوب بود و بیکوار و خور و بار یک ساق و بارش با کوه بود **منوبات** **۴**

منوبات ۱

منوبات ۲

منوبات ۳

منوبات ۴

دلیل کند

دلیل کند برین با بست و دیده و بزرگ و در آنها با خف و صدق و آنچه بر این دن و از حیوانات
بیش و مشران و از مواضع بسیار و از آنها با تریک و از طعام قابل و از او ان سر
و از حیوانات بطوریکه منفعت و فرود آمدن آن دن بر هر چه که از آنکس شخص بزرگ
و میان با و دروغ گو و خرد و در خود پار و فراع حکم و کینه و در حضرت کبر **منوبات** **۱**
منسوب است بر فعل و در مقام بر جا با ریدک و نا خوش و از آنها با سر و چهره غنیست و کم فیه
و نیز از مقام بر کست لغنا و وجودان و از حیوانات جو و از سعادت منفعت و این
نوا که آنچه کند بود و از او ان سیاه طلق و از طعام نرخی و از آن دن بر کس که بسیار غنیست
و آنکه بنده باشد با بنده لغتم و از آنکه سیاه و غنیست و بیغ نخی و از آن دن بزرگ و خور
و در از زباله کوه با کوه و بر هر چه که است بر طرف حضرت آن دن است **منوبات** **۲**
منسوب است بر بی و بر مقام جایها پیشگاه و نون و کرم با در جا با ساست کاه و دلیل کند
چیزها از نش و در حیوانات و انما سرد و نا خوش و از او ان سرخ و از طعام غ و نشود و از او
درنده و از آن دن بسیار میان و بعد دان و بر جان و طعامان و در کان و با بزرگان
و از آنکه میان با و در از کردن که چشم البره و سر سفید و بر کوه و دروغ
و فاسق و با نواز نشود و در فعل و در نش **منوبات** **۳** منسوب است به روز مقام و از آنکه
و جزیره و در با و بر جزیره سفید و در فقه و جاهها کتب و اب بعدان و از او ان
سفید و بر زرد و در حیوانات در از پار و از تو که سبب از حیوانات و کشتن و در

منوبات ۱

منوبات ۲

منوبات ۳

الاست برین بیشتره و در پیش و مردمان بر منفعت و جزا کتب طعم غار و از او ان
و از حیوانات به طعم و از تو که هم چنین در آن دن مردم بکار و زمان بکاره و کوه و
ترکیب سیاه با لاسن رنگ که چشم بر در نش و داشته باشد **منوبات** **۱** منسوب است به
بر غیر ما غرضی مزه و در سخنان با و در و محمد و در سبب باشد و در آنها تیرین
و منظره و جان و هر چه پیش این بهتر و او خوش تر و از آنکه سفید و طعم و از حیوانات
کوان بها و از آن دن بر صاحب طرب و مردم خوش خلق و عشرت دوست و عالی
بخت و از آنکه بلندباله خوب صورت کند کون میس چشم سفید پوست بزرگ
منوبات **۲** منسوب است به روز مقام که در کوه جزا منقش و در حوش و از او ان خاک
و از طعم ترین و کوه که در حیوانات هر چه که حضرت بود و از طبع و از او ان
و در آنها هر چه با و طلاس و آنچه بودان ماند و از آن دن بر هر چه که در او ان
نقاش آن و خون عزیزیه و از آنکه کوه با باله بار یک انعام بزرگ و بارش
منوبات **۳** منسوب است به روز مقام که بر جاده و راه و دانه و در جزا کتب و در آنها و در
و در کتب سفید و زرد و طعم شور و از حیوانات تر داب دار و هر چه با منفعت شهره در آن
رسولان و جاسوسان و کینه که در مشربا رکنند و از آنکه بلندباله میکوه و در آن
رو بر بار یک انعام و خود در با و تیز رفتار میسر و با طرب و از جهت جاهل که
صفت او بها با بود با هم منوبات آن حال بر این است با جهل بیشتره و با غ و در

منوبات ۱

منوبات ۲

منوبات ۳

سافر و از تو که در از بالا خوب و بلند چینی و میوست بر و سفید پوست و از آن دن
منوبات **۱** منسوب است با قاصد و دلیل کند بر چیزه از زلف و ز سر و در مقامها غار و قصرها
و محققها بر زمان و از آنکه روز و سرخ و از طعامها تر و در آن دن و از او ان کرم خشک
چون خف و جزو بویا و از تو که تر و از طرب این و از آن دن بر بلوک و سنگین مردم
بلند است و از آنکه در از بالا که سفید چشم خور و بزرگ و در هر چه که
و بیکوار و در بزرگ منقش و سنگبره و از آنکه بود **منوبات** **۲** این کوه را کوه کبشری دلیل کند
بر مواضع خوشی که مردم بر او و غنیست کند و در آنها شعدان و از حیوانات در سخنان
و از آنکه سفید و از طعامها خوب و برین و از آن دن بر مواضع و کون با آنست
و در آنکس شخص خوب و در و سیه و مور و میان با لاسر و درین کوه و در بزرگ
عاق و جو انما و بیکوار بود **منوبات** **۳** منسوب است به روز مقام که در کوه
و در بارها خوش و چیزها بار یک و در دخت خشک و چیزها جمع و در آنها هر چه که
و خوش برین و از او ان سرخ و سیه و در حیوانات دانه خشک و از حیوانات است
و آنچه بر این و از آن دن مردم جنبش بر هر چه که از این کوه و از آنکه غنیست و در
درا زباله و در رنگ و کرم چشم و در فتنه و کینه و در غی و کوه منظر و خور و در
پار و بر جاست چپش با داشته با بر و به خف و به هر و فاسق و با غار و مویش
و بنده و با بیشتران باشد **منوبات** **۴** منسوب است به روز مقام که در با و کوه و اب روان

منوبات ۱

منوبات ۲

منوبات ۳

منوبات ۴

الاعت

جدول منوبات
Table with 12 columns and 20 rows. The title is written in red ink. The content consists of handwritten text in various columns, possibly representing a calendar or a list of events. The first column contains numbers 1 through 20. The second column contains letters 'ا', 'ب', 'ج', 'د', 'ه', 'و', 'ز', 'ح', 'ط', 'ق', 'ك', 'ل'.

جدول منوبات
Table with 12 columns and 20 rows. The title is written in red ink. The content consists of handwritten text in various columns, similar to the adjacent page. The first column contains numbers 1 through 20. The second column contains letters 'ا', 'ب', 'ج', 'د', 'ه', 'و', 'ز', 'ح', 'ط', 'ق', 'ك', 'ل'.

باب در تکیه سویت و در زده گانه و کجا هم آن تر کانه بنامه

حکم عام اول

حکم عام دوم

سوال اول

حکم عام سوم

باب در حکم خانه اول اگر در خانه اول شکلی بشود و در خانه اول که اول و در خانه اول که اول و در خانه اول که اول...
باید که در کتبی بهتر است برینا و اول آن شکل است در اول آن شهرها
معمول میگردد بر این دویست برینا و باید که کشید و نظردان بعد و بعضی نظردان
سعد و بعضی نظردان در اضا و خانه بر خانه اگر موافق باشد شکل را با یکدیگر در خانه اول
که در تقویر در بین که در کجا هم خانه نسبت و کجا هم خانه دوم در این باب
با طبع ضرب کتبی اگر خدی که حکم ببال و معاش صاحب طالع کند و اگر در خانه و معاش
معمول نماید حکم بر شاه و معاش از معاشی نماید پس هر سه را طالع خود و اگر در خانه
بماند اول نماید با نظردان خانه اول نماید هر یک که باشد در زینک و در اجازت آن در خانه
خانه اول نماید و در خانه حکم نماید در حکم خانه دوم اگر کسی سوال کند که مال من با چه
یا کم میباشد و هر کس در خانه و از تو کتبی که اگر کشید بخیر کند و خانه نسبت اگر معدوم باشد
کند و در آن شکل حکم کند و فرج معنی شود و در خانه و شوهر و شریک تو و اول هر یک که کشید
در خانه نسبت معاش هر خانه طاق مال تو و اول در هر کس
بماید هم معاش هر بر است اگر چه مال زینا که شما ۴۰ در هم ضرب کنند و کم
نویسند و اگر در معاش هر در ۳۰ ضرب کنند و از نتیجه که اگر چه که اگر بر کتبی

طالع بود و اگر بشری بود قبول افتد و در حالات لغت گفته است که چون سوالی از نیکان
بود نظر بر آن تا چه بماند و اگر در حال لغت بود حال فرزندان سانس سیکو بود و اگر در آن
درفه نماند بود بدین معنی و مگر در حالتی اهالی اجتماع بود و اگر در آن در خانه نماند بود
از خانه نماند بود و اگر در آن در خانه نماند بود و اگر در آن در خانه نماند بود
در خانه نماند بود و اگر در آن در خانه نماند بود و اگر در آن در خانه نماند بود
پیش از آنکه باشد و اگر سوال کند که مرا فرزندان باشد نظر کند در خانه که اگر شغل سعادت
در آن باشد و اگر در آن در با دردم و عداوت بود دید کند که آن شخص فرزند سانس است
ایده و اگر در آن نظر در آن اول و دوم بود چنان دید بودی فرزند باشد و اگر در خانه
شکل باشد بر مزاج طالع و اگر در آن در خانه سعادت بود و دید بودی فرزند بود و اگر در خانه
مخفی خارج باشد دلیر است بر دم فرزند و اگر در خانه ۱۱ و ۱۴ و عداوت طالع خارج باشد دید
بر دم و در آن فرزند و اگر در خانه سعادت بود در خانه و اگر در خانه سعادت بود و اگر در خانه
در عقیده باشد به حسب شایده حکم بیاورد و اگر سوال کند که زن عادل بود و با دختر نظر کند
در خانه اول و در خانه اول و در خانه اول و در خانه اول و در خانه اول و در خانه اول
سیر زاید و اگر سوال کنند در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
خانک و ایام شرف و بعضی گفته اند که اگر سوال طالع طالع باشد طالع طالع بود و اگر در خانه
غائب باشد دختر بعضی گفته اند که اگر نظر در سوال است و اگر سوال بود و اگر در خانه

عاقبت فرزندان
در آن است

عاقبت فرزندان

دختر و بعد از آن که از این وجه و حال گفته اند فرج و دیگر در خانه و در خانه و در خانه
خانمان کند فرزند باشد و اگر کوشش بیاورد و اگر کوشش بیاورد و اگر کوشش بیاورد
در آن حالت که کند فرزند کند و در آن حالت که کند فرزند کند و در آن حالت که کند فرزند کند
این سر از این حالت در دیهانه نظر کند در این سر از این حالت در دیهانه نظر کند
فرزند است با بد و اگر کوشش در خانه بیاورد فرزند و چشم و چشم و اگر در کوشش بیاورد
و اگر کوشش هم در آن خانمان کند کوشش و در آن خانمان کند کوشش و در آن خانمان کند کوشش
سوال کند عیبه و مسکن رسول کعبه است بر یک یا بنزد دوستی چون رهل زده باشد نظر کند
در خانه اول که سوال سعادت بود و اگر در خانه و در خانه و در خانه و در خانه و در خانه
تمام و حال ریب نه و اما در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان که
باشد به حسب حکم باشد و اگر در آن کوشش رسول صادق القول باشد و اگر در آن کوشش
کوچه و در عین آن که در آن خانمان کند کوشش رسول سعادت همین بود و اگر در خانه نماند
و اگر سوال سعادت باشد رسول کعبه است بر یک یا دوست که میرود با عداوت و اگر سوال
مخفی باشد به حسب حکم باشد و اگر در آن کوشش رسول است که در عین آن که در آن کوشش
القول است یا که در آن نظر کند در خانه و عیبه و چشم و چشم و در آن کوشش سعادت
رسول است که در آن کوشش سعادت و اگر کوشش بود و اگر کوشش بود و اگر کوشش بود
باشد و اگر کوشش در آن ۹ و ۱۱ کوشش سعادت رسول این در است کوشش سعادت رسول

حیات سعادت

در آن است

رسول کعبه است

دختر و بعد از آن

نقدند که با او از نظر کسی و داخلی و خارجی و کوشش در آن در خانه سعادت و اگر کوشش
و اطلاق بعضی گفته اند در باب عزت نگاه کند که در خانه و در خانه و در خانه و در خانه
و در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت
و در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت
و در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت
و در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت
و در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت
و در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت
و در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت
و در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت
و در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت
و در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت
و در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت و اگر در آن کوشش سعادت

عاقبت فرزندان

عاقبت فرزندان

عاقبت فرزندان

عاقبت فرزندان

عاقبت فرزندان

و اگر نگاه با این سبب کوشش سعادت و اگر کوشش در آن کوشش سعادت و اگر کوشش
که الغنمیان هر چه پدید آید با نگرین در آن کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
طالع را که بر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
و در آن کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
همه در آن کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
بر عین کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
خانمان که در آن کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
باشد و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
باز و در عین کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
و وقت امور سعادت و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
دوست دارد و در آن کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
خانمان که صاحب کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
با این سبب کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
دل مشیت کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
با این سبب کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت
از فرزند و کوشش سعادت در آن کوشش سعادت و اگر کوشش سعادت

عاقبت فرزندان

عاقبت فرزندان

عاقبت فرزندان

دختر و بعد از آن

درد و کلام پرست

هر کدام جانت که سعد باشد ز کار از روی باشد و آن شخص گفت اندر آن سوال کند
دوستی کلام بدیست ترست نظر کند در اول تا هر کدام که سعد باشد ز کار و دلبر
باشد و اگر کسی باشد دلبر شتاب زده کی به سوزی باشد و نگردد خانه و ۹ و ۱۱
دلبر و صفتی بود در خانه نماند که در آن سوال از تن و شریک و غایتی نظر کند و خانه
باشد و اگر کسی است اگر کوهان و نماند باشد ۳۳۳۳ دلبر و در بون صفات
و اگر کسی که در دفع کند اما باشد و پدید آید و شرکت یکو بود جهت یا در غایت در آن مقام است
ساکنی باشد و با نماند بود و اگر در خانه جیان باشد ۳۳۳۳ دلبر و در بون صفات
و قدر و بر آن و اگر در حاضر میگرد و شرکت با باشد و نماند بود و قدر و بر آن
دلبر بود و غایت در آن مقام که است حرکت کند و اگر نماند باشد ۳۳۳۳
 ۳۳۳۳ دلبر و در بون صفات و اگر در بد رنگ و با جمیع بهتر باشد از آن میان بود
هر میان بود و غایت در مقام کن بود یا غایت را اگر نماند باشد ۳۳۳۳
بود و بر بون صفات اما پدید آید و عقده پدید آید و شرکت را نماند باشد و غایت در
سر کوهان باشد و اگر سوال کند که زن پرست یا جوان ننگی جوان این است ۳۳۳۳
 ۳۳۳۳ زن شوهر که این است ۳۳۳۳ زن زشت که در الغیب است
کند این است ۳۳۳۳ زن پاکره این است ۳۳۳۳ زن جوان که با کسی
کسی بیو این است ۳۳۳۳ در غایت لا سوال گفته است و اگر پرسد که زن پرست

در دفع کردن

سرود جوانان

یا جوانی اگر این اشکال

یا جوان اگر این اشکال است ۳۳۳۳ غایت جوینست ۳۳۳۳ سعد و جوان است
 ۳۳۳۳ سرست و باقی مانده و هر چه در اول سعد باشد و باقی غایت است اما اگر سوال از
مواضعت و مخالفت کند اول در آن ضرب کند و اگر شتاب کند و اگر شتاب در آن شکل بود
اگر در چهار ناست سعد بود و پدید آید و موافقی بود و حسب شکل کند و در صفات سعد و دلبر
که اگر زن پرست یا جوان در شکل ۳۳۳۳ کید و عقده و شکله در چهار ناست سعد و دلبر جوان
بود و قره با رخ هم کرد و در نکات غلبه گفته است که چون سوال از جهت و صفت
بود نظر کند و خانه اول ۳۳۳۳ و ۳۳۳۳ و ۳۳۳۳ اگر در این خانه اشکال سعد باشد و
در خانه از صفات سعد و در خانه از صفات سعد و اگر کسی در هر صفات سعد
کند شو و در خانه سعد اما اگر در اول ۳۳۳۳ عمل ننگی بود و سعد بود میان آن زن
جمعیت باشد و پرست و گفت و گو باشد و ۳۳۳۳ و ۳۳۳۳ این حکم در آن که در بر آن عمل
ابد هم دلبر گفت و گو بود چون اشکال بر دلالت کند زن و صفات و اگر سوال
کند که زن پرست یا بر آن و غایت یا زشت نظر کند و خانه ۳۳۳۳ بود و شریک
یا صفت بر این نوع است ۳۳۳۳ دلبر کند که زن خوب مرد و بر آن و بر آن
که بر ۳۳۳۳ باشد بهر یکم دارد و اگر در ۳۳۳۳ سعد و هر چه است ۳۳۳۳ دلبر
این زن خوب مرد و نیک زن که با کسی که اشکال است خارج باشد ۳۳۳۳
ان زن به هر چه زشت مرد و پدید آید که بود و بر آن اشکال است ۳۳۳۳

زن شوهر که این است

درد و کلام پرست

سرود جوانان

یا جوانی اگر این اشکال

درد و کلام پرست

دلبر بود که آن زن بگوید صاحب حال خوب مرد نیک رنگی باشد و اگر ننگی
بود که باشد اما خوب و خوش خونس و اگر این اشکال است در ۳۳۳۳ و اگر این
کند با آن زن بگوید و اشکال سعد در دلالت کند که خوب روئد و خوش خوشی زن
خوش و حکم بر صفات او بگوید و اگر سوال کند که آن زن در پیش باشد بگوید و اگر
از این اشکال ۳۳۳۳ باشد حکم کند که آن زن از خانه نماند و اگر
و اهل صلاح و ادب است و اگر کسی در این و شکل ۳۳۳۳ باشد در آن وقت
پادشاه باشد و اگر کسی در این و شکل ۳۳۳۳ باشد در آن وقت
و باقی بر این قباس حکم کند چنانچه در مثنوی است اشکال گفته است و در صفات
که اگر غایت باشد زن شوهر میان این جلاقی باشد یا نه شوهر دوست میدارد و این
کند در خانه ۳۳۳۳ و ۳۳۳۳ و ۳۳۳۳ اگر این اشکال بود ۳۳۳۳ اید میان
رود عهد افتد اگر ۳۳۳۳ عقده از صفات سعد و در آن شکل خارج باشد
در آن زود جدا افتد و اگر اشکال اول در آن صفات سعد بود ۳۳۳۳ و ۳۳۳۳
اشکال خارج باشد و دلبر جدا افتد و اگر در ۳۳۳۳ و ۳۳۳۳ اشکال
دا خلق باشد با نسبت میان این جدا افتد اما اگر اوقات در رخ و غایت
و اگر شکل تا ۳۳۳۳ در ۳۳۳۳ مرد را بنامیت دست دارد و اگر اشکال اول
 ۳۳۳۳ و ۳۳۳۳ اگر شوهر غایت دست دارد و اگر در ۳۳۳۳ عمل ننگی بر آن

درد و کلام پرست

درد و کلام پرست

زن سرور آخفته

زن سرور خواهد و اگر در ۳۳۳۳ اشکال سعد باشد میان این زن و شوهر باشد
شکل ننگی باشد حکم بر صفات او بگوید و اگر در ۳۳۳۳ اشکال است در ۳۳۳۳
او پدید آید و در ۳۳۳۳ زن را پدید آید اول ۳۳۳۳ و ۳۳۳۳ اشکال است میان این
التفاق و سایر اشکال و چون ۳۳۳۳ در میان دلبر گفت و گو باشد و حکم شریک و چون
و صفات ترقیم بر این ترتیب است و هر چه اگر پرسد که زن از خیزش است یا یکی دیگر
ناله کرده اگر در ۳۳۳۳ باشد در خیزش ۳۳۳۳ یا ۳۳۳۳ و اگر در ۳۳۳۳ در خیزش
سخت باشد و نماند باقی باشد و باقی خانه در بر این قباس حکم کند و اگر در ۳۳۳۳ و ۳۳۳۳
و دیگران شکل ننگی شود و از یکی که ۳۳۳۳ باشد و در جامع اشکال گفته است که هر
کس در ۳۳۳۳ شکل شریک کار در دست نشود و هر که ۳۳۳۳ سعد باشد و کوه
دانش باشد حکم بر ننگی که او در این صاحب کند و هر که ۳۳۳۳ در ۳۳۳۳ باشد
سختی سعد پاره باشد و زن این عمل کند و دیگر هر که ۳۳۳۳ در ۳۳۳۳ کمال
و کمال عمل کند و بر هر کس سوگند در شکل ننگی باشد و هر که ۳۳۳۳ اول جمیع کند
از آن بگذرد هر کس که در ۳۳۳۳ اشکال است ۳۳۳۳ اشکال است که هر که
بیاورد که در زن میان است یا نه چون نماند ۳۳۳۳ اشکال است یا نسبت ضرب
در عمل حکم اشکال کند پس بگوید که جماعت است و شریک است که است اگر در هر
عقل باشد و اگر صفت است و در خانه باشد و اگر اشکال عمل ننگی کند و در ۳۳۳۳

درد و کلام پرست

درد و کلام پرست

درد و کلام پرست

درد و کلام پرست

اگر بینه کار و همسایگ یا نه نظر کند و در حکمها و احوال با صاحب طبع برسد
سپرد و صافی آه مبارک و در کوه و در کوه سبزه باشد اگر بچشم میزند و چشم در چشم باشد
سبارک مانند آن عمر شایسته اگر در وقت حقبت سلطان و پادشاه ملک و تخت و حکومت
در سرانجام کار و در احوال کشته شود چه قدر بود روز ۲۰ و ۳۰ کنگه برون اردوان را با صاحب
و حکم طلق بدان کند اگر در خدمت نبوت بود است با بر و پادشاه و ملک و وقت کار
سلطنت و تخت و حکومت جوفا حد در دم و اول نوعی که نظر کند در صاحب طبع و وفاداری
و سلطان را که هر روز ملک عالی باشد و او را در پادشاه برادر ملک و وقت سلطان بر آرد
و شایسته صاحب در آن صوم شایسته ملک بنامت حال بود اگر در طبع هر و سلطان صاحب
و صد در او را بدو میزند صد هم بود و در پادشاه و ملک و صاحب طبع و وقت در وقت
درد و در حال بود اگر در او را در وسط السار بود و چشم دیگر است در او را در پادشاه
ظفر و ستم و ناخوش مردم بود هر چه است که در آن سخن چند است اگر احوال دارد و او را کند
ببر و در صحرای هر چه در هر صخره **رفع دیگر** اگر در پادشاه ملک و سلطنت برسد بگوید
در او را در چه کاره اگر احوال در صحرای باشد و چند شایسته ولایت کند بر شایسته دولت
و عدالت و پادشاه ملک صاحب در دم در احوال سلطنت بود این است ملک و صاحب طبع
علاج مخصوص که صاحب طبع حال بود و در حال سوار که در نظر کند و در وقت بر شایسته
کند بر سار احوالی و پادشاه که هر چه شایسته است اگر نظر کند و در وقت شایسته احوالی
باشد و اگر سخن

در صاحب طبع
در وقت سلطان
در وقت سلطان
در وقت سلطان
در وقت سلطان

باشد و اگر سخن نبوت باشد و نظر کند و در احوالی و در احوالی و در احوالی و در احوالی
رفع دیگر در صاحب طبع اگر در وقت سلطان و پادشاه ملک و تخت و حکومت
در سرانجام کار و در احوال کشته شود چه قدر بود روز ۲۰ و ۳۰ کنگه برون اردوان را با صاحب
و حکم طلق بدان کند اگر در خدمت نبوت بود است با بر و پادشاه و ملک و وقت کار
سلطنت و تخت و حکومت جوفا حد در دم و اول نوعی که نظر کند در صاحب طبع و وفاداری
و سلطان را که هر روز ملک عالی باشد و او را در پادشاه برادر ملک و وقت سلطان بر آرد
و شایسته صاحب در آن صوم شایسته ملک بنامت حال بود اگر در طبع هر و سلطان صاحب
و صد در او را بدو میزند صد هم بود و در پادشاه و ملک و صاحب طبع و وقت در وقت
درد و در حال بود اگر در او را در وسط السار بود و چشم دیگر است در او را در پادشاه
ظفر و ستم و ناخوش مردم بود هر چه است که در آن سخن چند است اگر احوال دارد و او را کند
ببر و در صحرای هر چه در هر صخره **رفع دیگر** اگر در پادشاه ملک و سلطنت برسد بگوید
در او را در چه کاره اگر احوال در صحرای باشد و چند شایسته ولایت کند بر شایسته دولت
و عدالت و پادشاه ملک صاحب در دم در احوال سلطنت بود این است ملک و صاحب طبع
علاج مخصوص که صاحب طبع حال بود و در حال سوار که در نظر کند و در وقت بر شایسته
کند بر سار احوالی و پادشاه که هر چه شایسته است اگر نظر کند و در وقت شایسته احوالی
باشد و اگر سخن

در صاحب طبع
در وقت سلطان
در وقت سلطان
در وقت سلطان
در وقت سلطان

بگوید و صاحب طبع را روز بروز در عظمت و بزرگی و در آن فریاد و فریاد و
از آن زیادت در سر و در رنج کمتر با **رفع دیگر** یا بندد ان نکند و
نفع زیادت نباشد و مردم در خدمت در خدمت انانیت و پادشاه در آن
و اگر **رفع دیگر** این که در وقت از آن عمر در خدمت نبوت است و در وقت
خالفه هر ۳۰ بود و اگر **رفع دیگر** این که در آن همه خدمت و شادان باشد و اگر در وقت
بمرد و صاحب طبع و شوق و شوق و شوق بود و اگر در حال او دیگر بود چون این
فان تا عدد در او را اکثر اوقات منتظر و محزون اگر سوال کنند که در آن زمان شوق
فرمان بود با نظر کند و رضا در دم و ۴۰ و ۵۰ و ۶۰ و ۷۰ و ۸۰ و ۹۰ و ۱۰۰
واقع شایسته اگر در آن زمان شایسته با صیغ اینه معزول کرده و اگر احوالی در خدمت
بارادت خود ترک کند و اگر سخن باشد به احوال و وقت معزول کرده و اگر در آن زمان
نظر شایسته بر همه هم و دیگر که در این هم دارد و اگر در آن زمان اینه اینه اینه اینه
عمر معزول کرده و در آن پادشاه و اگر در آن زمان اینه اینه اینه اینه اینه اینه
کند بهین هم در او را اگر سخن اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه
باشد با منتظر اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه
نظر در این در پادشاه شایسته در حکم کنی احوالی عمر شایسته اینه اینه اینه اینه اینه
گذشت که اگر سوال از عمر کند و در این زمان شایسته اینه اینه اینه اینه اینه اینه
باشد و در آن

در صاحب طبع
در وقت سلطان
در وقت سلطان
در وقت سلطان
در وقت سلطان

باشد و آن بان در آن سخن شایسته و منتظر اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه
و منتظر اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه
فان در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود
سوال کند که در وقت پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود
که بهین شایسته اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه
وزیر او را که در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود
سلطنتی و اگر بهین شایسته و سخن در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود
و در وقت سخن است و سخن در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود
دلا و کار که با بقیع اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه
اگر سوال کند که در وقت شایسته و سخن در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود و سخن در پادشاهت بود
و خانه سخن شایسته اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه
مسئول اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه
باشد و اگر سخن شایسته اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه
حکم کند **رفع دیگر** در این سخن شایسته اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه
میاند که کدام جانب حق بود که در سخن شایسته اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه
و ۲۰ و ۳۰ و ۴۰ و ۵۰ و ۶۰ و ۷۰ و ۸۰ و ۹۰ و ۱۰۰ و ۱۱۰ و ۱۲۰ و ۱۳۰ و ۱۴۰ و ۱۵۰ و ۱۶۰ و ۱۷۰ و ۱۸۰ و ۱۹۰ و ۲۰۰

در صاحب طبع
در وقت سلطان
در وقت سلطان
در وقت سلطان
در وقت سلطان

جی کاف و غیر قدر بود و شکل عکس است کند بر قدر و صفت می در شکل با کمال کمال
بیشتر بجز کمال در شکل هم دالات کند بر طبع می در در شکل با کمال کمال
هم که در کمال غیر است در شکل با کمال کمال و صفت صفت کمال کمال
که طبع ۱۲ دالات کند بر وضع می در صفت با کمال کمال که اگر خواهی چنانی که بجز
چون یکسند عدد اظفار بر کمال و ادمت کمال کند اگر طبع کمال کمال کمال
و اگر صفت با کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
جی می با کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
و بعضی گفته است یعنی شیخ زانی و تقال متعلقه که اشیای که دالات برین می کنند اینهاست
۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ در میان اینها **۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲**
از این مذهب جی از این غیبه گفته اند که از نقطه این غیبه که در جی صفت می در
نقطه با غاب بود و صفت و اگر نقطه با غایت بیانی و اگر نقطه با کمال
کافی در در جی صفت کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
در طبع کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
کافی تعیین جی صفت کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
همه است بر طبع کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
کند و از جی صفت کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال

بیشتر بجز کمال

در میان اینها

کافی تعیین جی

کمال کمال

وزن از هر وزن ۱۴ علم از کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
و از جدول کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
باشد در دست کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
به طبع صفت و است از کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
منقبت است جی صفت کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
جی کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
موسوم کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
و جی صفت کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
و از جی صفت کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
عدد اوطاق و اگر **۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲** باشد و کمال کمال کمال
و سوراخ دارد و اوش کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
و رنگ کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
و صفت کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
و از جی صفت کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
و به مزه و از جی صفت کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال

بیشتر بجز کمال

و صفت در کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
نعم الله در کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
از اصل با **۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰**
بر جی صفت کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
بر کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
و از جی صفت کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
ان عدد اول کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
ایضا کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
یعنی در ایضا کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
و اگر چه کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
شیخ فضل در کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
بیشتر بجز کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
طبع ایضا کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
و از جی صفت کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
صناعت امام ابو عبد الله محمد بن عثمان زانی در زنده امام ابو عبد الله محمد بن عثمان

بیشتر بجز کمال

در میان اینها

کافی تعیین جی

کمال کمال

کمال کمال

انواع ضایع

این ضربان در عروق مصلوب است یعنی آنرا در وقت خواب مصلوب است ...

عقب و اسرار

انواع ضایع

نوع سبب و اسباب اولی که در این صفت مصلوب است ...

انواع ضایع

باید بداند که در کماست خود کماست ...

پیش و دوران

انواع ضایع

باید بداند که در کماست خود کماست ...

انواع القلب

که اگر چه غلبه کند اگر در خانه نشیند و از خانه بیرون نماند... در خانه غلبه کند که در بیرون غلبه کند... در بیرون غلبه کند که در خانه غلبه کند...

کلیت

که امید است جمع کند و اجابت زود برین تمام کند و حکم که در بیرون غلبه کند... در بیرون غلبه کند که در خانه غلبه کند... در خانه غلبه کند که در بیرون غلبه کند...

در بیان عمل لفظ و کیفیت آن

حکم لفظ

حکمت ضروری یعنی هرگز خود و چون تزلزلش در خانه از بیرون غلبه کند... در بیرون غلبه کند که در خانه غلبه کند... در خانه غلبه کند که در بیرون غلبه کند...

عبارت آنها و لغات صحابه که در کتب فقهی میگویند که لفظ در بیرون غلبه کند... در بیرون غلبه کند که در خانه غلبه کند... در خانه غلبه کند که در بیرون غلبه کند...

کرم به در خانه ۱۰ و اگر کرم به باشد در خانه ۱۰ و اگر کرم به باشد در خانه ۱۰ و اگر کرم به باشد در خانه ۱۰

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰
۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰
۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰
۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

رقعه را بنویسید در شش بطریقیکه مذکور شد در کسر و طرح و چنانکه نمودن عمر بخار

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰
۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰
۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰
۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

رقعه در ده

رقعه در ده در ده این نظم طلسم است چون نماز هر عدد در این نوع بر بنی بطریق
ذکر رفت در باب هر یک سند از کسر طرح در این نوع چنان کند و اگر میسازد
بواجد را بنویسد یا خود در روز شنبه خلایق این کرد و در هر روز از آن به شنبه

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰
۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰
۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰
۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

۱۱	۱۲	۱۳	۱۴
۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
۱۹	۲۰	۲۱	۲۲
۲۳	۲۴	۲۵	۲۶

تا عدد در شان صد و کفایتی که در خانه ۱۴ تا نصف است شش تنی و این معانی بطریق
در نماز و اگر عود ۱۴ الف است یا عدد در میان ۱۴ عدد یا عدد در میان ۱۴ عدد
این تلبیس است و مشکوک چون رقتا بسبب جود نوع و نوعی که در این معانی
عمر کنند و در این نوع معنی در کون سر از اسام در این بطریق که ذکر رفت
رفت عمر بر در اجماع

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰
۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰
۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰
۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

طریق یک کون مرجات چند که در این برضای فاضل است
و کون است و اگر کسی بخواهد این طریقی را بنویسد باید در هر روز در هر روز
محبت نماید در هر روز چند است که گفته اند اول تا آخر هر روز در هر روز
خانه اول است و هر روز ۴ و هر روز ۳ و هر روز ۲ و هر روز ۱ و هر روز ۰
و هر روز ۱ و هر روز ۲ و هر روز ۳ و هر روز ۴ و هر روز ۵ و هر روز ۶ و هر روز ۷ و هر روز ۸ و هر روز ۹ و هر روز ۱۰
در این طریقی که در هر روز ۱۴ عدد از آن و هر روز ۱۴ عدد از آن

در هر روز

و در هر روز که در هر روز ۱۴ عدد از آن و هر روز ۱۴ عدد از آن
و در هر روز که در هر روز ۱۴ عدد از آن و هر روز ۱۴ عدد از آن
و در هر روز که در هر روز ۱۴ عدد از آن و هر روز ۱۴ عدد از آن

۱	۲	۳	۴
۵	۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶

۱۱۲

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰
۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰
۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰
۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

